Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 240
Marți 14 august 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

Toate gospodăriile colective au posibilități să realizeze mari venituri bănești

R. GEORGESCU
de la Institutul de cercetări economice al R.P.R.

Plenara C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c. recomandă gospodăriilor colective „să lărgească sau să creeze grădini de legume, crescătorii de păsări, stupării, crescătorii de porci, de vaci pentru lapte și alte ramuri de producție care oferă posibilitatea unei valorificări permanente în tot cursul anului sau în cea mai mare parte din an", spre a-și asigura pe această cale venituri din ce în ce mai mari. De asemenea, plenara recomandă gospodăriilor colective să acorde o mai mare atenție sporirii necontenite a producției agricole-marfă, aceasta fiind principala cale de creștere a veniturilor bănești.

Se știe că gospodăria colectivă produce bunuri agricole nu numai pentru a acoperi consumul colectiviștilor și alte trebuințe obștești interne, ci și pentru schimb pe piață. Orice gospodărie colectivă dă statului, prin sistemul cotelor, și vinde diferitelor unități comerciale și industriale, prin sistemul contractărilor sau direct producătorilor pe piața neorganizată, anumite cantități de cereale, plante tehnice, legume, zarzavaturi, produse animale etc.

Creșterea producției-marfă, adică sporirea cantităților de produse destinate schimbului, constituie o problemă care trebuie să intereseze toate gospodăriile colective și pe fiecare colectivist în parte, deoarece de ea depinde sporirea necontenită a veniturilor bănești.

Fiecare gospodărie colectivă are posibilități de a spori necontenit producția-marfă prin crearea și dezvoltarea ramurilor anexe de producție. Statul pune an de an la dispoziția gospodăriilor colective tot mai multe mașini și unelte agricole prin stațiunile de mașini și tractoare, asigurînd astfel progresul tehnic în agricultură. Comasarea pămîntului în tarlale întinse, folosirea lui rațională, planificarea producției, organizarea ei pe baze științifice cu ajutorul cadrelor de agronomi, cooperarea în muncă și calificarea colectiviștilor — toate acestea permit organizarea unor noi ramuri de producție și, ca urmare, dezvoltarea multilaterală a producției.

Fiecare gospodărie colectivă trebuie să-și creeze ramuri de producție pe baza studierii temeinice a posibilităților economice reale și a condițiilor de climă și sol locale. Unitățile situate în apropierea orașelor și marilor centre industriale și care dispun de terenuri de luncă și de pășuni trebuie să dezvolte legumicultura, creșterea animalelor — ramuri a căror producție contribuie la îmbunătățirea aprovizionării populației de la orașe și care aduc unității mari venituri bănești aproape în tot cursul anului.

Pentru gospodăriile colective, alături de cultura cerealelor, legumelor etc., capătă o importanță deosebită cultura plantelor tehnice. Gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Biled, raionul Timișoara, bunăoară, cu toate că este o gospodărie în care cea mai mare parte a suprafeței este cultivată cu cereale, 14 la sută din totalul suprafeței a fost cultivată cu plante tehnice contractabile și aproape 3 la sută cu legume și zarzavaturi. Aceste două culturi au adus gospodăriei 75 la sută din totalul veniturilor bănești realizate în anul 1955.

O altă sursă de creștere a veniturilor — sursă căreia încă nu în toate gospodăriile colective i se dă atenția cuvenită — este dezvoltarea creșterii animalelor de producție. In marea gospodărie socialistă, ca urmare a creării bazei furajere corespunzătoare, a ridicării unor adăposturi mari și trainice și a muncii de selecție și de ameliorare a raselor de animale, a folosirii pe scară largă a mecanizării și a metodelor zootehnice de hrănire, îngrijire și reproducție, șeptelul se înmulțește într-un ritm rapid, iar productivitatea lui crește simțitor. Cheltuielile pe unitatea de produs se reduc prin creșterea productivității muncii, ceea ce face ca activitatea sectoarelor zootehnice să devină tot mai rentabilă.

In gospodăriile colective care au dezvoltat ramura zootehnică, cîștigurile realizate prin valorificarea produselor animale și a animalelor vii ocupă un loc însemnat în capitolul venituri al bugetului. Astfel, gospodăria colectivă din comuna Lenauheim, raionul Jimbolia, a obținut anul trecut din creșterea animalelor 307.607 lei, adică 17 la sută din totalitatea veniturilor bănești. Un alt exemplu convingător este acela al gospodăriei colective din Hălchiu, regiunea Stalin, care numai cu banii realizați prin valorificarea produselor de la maternitatea de scroafe și-a cumpărat 2 autocamioane noi, 3 tractoare rutiere cu remorci, precum și alte utilaje. Pe de altă parte, creșterea animalelor de producție prezintă marele avantaj că veniturile date de acest sector sînt permanente, ele obținîndu-se în tot timpul anului.

Dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile colective, ca, de-altfel, în orice alte unități, este legată în primul rînd de rezolvarea a două mari probleme. Prima este aceea a asigurării bazei furajere. Sub îndrumarea inginerilor și tehnicienilor agronomi, gospodăriile colective își pot asigura din resurse proprii baza furajeră necesară creșterii animalelor. In această privință, în fiecare gospodărie colectivă există rezerve însemnate. Să luăm, de pildă, gospodăria colectivă din comuna Murani, raionul Timișoara, care are o suprafață de 139 ha. cu fînețe naturale. Anul trecut, de pe această suprafață s-a strîns o cantitate de 77.365 kg de fîn. Dacă cele 139 ha ar fi fost însă cultivate cu nutrețuri suculente și concentrate (sfeclă furajeră, porumb furajer), producția totală de furaje ar fi ajuns la peste 3.000.000 kg, adică ar fi crescut de peste 45 de ori. Iată dar ce rezerve uriașe au gospodăriile colective de a spori cantitățile de furaje, de ce posibilități mari dispun ele pentru dezvoltarea fermelor de vaci, oi, porci, păsări etc.

In afară de asigurarea bazei furajere, o altă problemă importantă pentru creșterea animalelor este aceea a construcțiilor de grajduri, maternități etc. Cu ajutorul creditelor primite de la Banca Agricolă și cu acela al veniturilor proprii, precum și prin folosirea la maximum a materialelor locale, gospodăriile colective pot rezolva cu ușurință această problemă. Rambursarea creditelor nu constituie un motiv de îngrijorare pentru o gospodărie cu o producție-marfă ridicată, deci cu venituri bănești mari, deoarece ea are posibilități reale de a achita ratele la termenul stabilit.

O altă cale de sporire a veniturilor bănești ale gospodăriilor colective este activitatea întreprinderilor anexe. Folosind resurse locale cum este lutul, unele gospodării pot organiza cărămidării în vede-

(Continuare în pag. a 3-a)

Să întîmpinăm ziua de 23 August cu muncile de vară terminate

Treierișul se apropie de sfîrșit

In regiunea Cluj, treierișul cerealelor păioase este în toi. In numeroase comune batozele sînt acționate de motoare electrice, reușind în felul acesta să lucreze cu randament sporit.

In fotografie: un aspect de la aria electrificată din Someșeni, raionul Cluj.

Ne-am pus recolta la adăpost de orice pierderi

Comuna noastră a raportat zilele acestea raionului că și-a îndeplinit înainte de termen angajamentul de a termina treierișul pînă la 10 august, angajament pe care, antrenați în întrecere patriotică, țăranii muncitori de la noi și l-au luat în cinstea zilei de 23 August.

In comuna noastră, semnalul secerișului a fost dat încă din ziua de 10 iulie, adică în momentul în care tehnicienii agronomi au constatat că primele lanuri au intrat în pîrgă.

In acel moment, cele 5 arii ale comunei, dintre care două electrificate, erau gata amenajate, iar S.M.T.-ul „1 Mai" Brăila ne și trimisese garniturile de treier.

Secerișul s-a efectuat destul de repede. In primele 3 zile au fost secerate peste 300 ha cu grîu, iar după alte 4 zile, întreaga suprafață de 1.012 ha cu grîu era secerată. Pentru ca grîul să nu se usuce în clăi, fapt care ar fi dus la risipirea boabelor, batozele au intrat în funcțiune înainte de a se termina complet secerișul. Deoarece din lipsă de timp nu se făcuseră încă stogurile la arie, am constituit cetele în așa fel, încît ele să dispună de atelaje suficiente pentru căratul recoltei. La toate batozele, prima ceată a cuprins un număr mai mare de țărani muncitori cu multe atelaje, pentru a putea face față transportului snopilor din cîmp, fără să fie stingherită munca pe arii. In timpul în care a treierat prima ceată, celelalte au avut vreme să transporte recolta și s-o depoziteze în stoguri, la arie.

Spre a nu întrerupe lucrul pentru odihnă, cetele au fost organizate pe echipe care au muncit în schimburi. Totodată, pentru ca batozele să funcționeze cu întreaga lor capacitate, alimentarea lor cu snopi s-a făcut pe ambele părți. Atelajele fiecărei cete au fost și ele repartizate în așa fel încît toate muncile să se execute deodată. In timp ce o parte din care au transportat snopii la batoze, altele au fost folosite pentru transportul boabelor la baza de recepție și la cetățeni acasă, iar cu restul s-au cărat paiele. In felul acesta, atunci cînd o ceată termina de treierat, pe arie nu mai rămîneau nici boabe, nici paie.

Modul acesta de lucru s-a dovedit a fi bun. Pe întreaga comună se treiera în medie 50 de hectare pe zi.

Totuși, avînd mult de treierat, mai cu seamă că între timp se seceraseră și cele 250 de hectare cu orz de primăvară și cu ovăz, ritmul acesta nu ne mai putea mulțumi. Am hotărît atunci ca la ariile electrificate să se lucreze și în timpul nopții, pînă în momentul în care începe să cadă roua. In felul acesta, pe fiecare din cele 2 arii electrificate a început să se treiere zilnic cerealele de pe 15—20 ha.

Un sprijin prețios în stimularea întrecerii care s-a desfășurat între cete, între echipele de schimb și între batozari l-au dat agitatorii și echipele artistice, care au desfășurat la arii o însuflețită muncă politică și culturală.

Organizîndu-și în felul acesta munca, comuna noastră a reușit să termine campania de recoltare cu mult înaintea celorlalte comune din raion. In ziua de 2 august, și cea de a 5-a batoză, după ce treierase ultimul hectar de ovăz, s-a întors la S.M.T. „1 Mai" Brăila. Țăranii muncitori din comuna noastră sînt mulțumiți că au reușit să-și culeagă recolta fără pierderi și mîndri că și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea marii sărbători de la 23 August.

CONSTANTIN NISTOR
președintele sfatului popular al comunei Chișcani, raionul Brăila,
și
VERONEL SAMSON
inginer agronom, șeful punctului agricol

Peste 3.500 kg de grîu la hectar

In aceste zile, la gospodăria agricolă de stat Pietroiu, raionul Fetești, munca se desfășoară cu o deosebită însuflețire. Antrenați în întrecere socialistă în cinstea zilei de 23 August, muncitorii obțin noi și însemnate succese. Cele 10 batoze treieră din zori și pînă noaptea tîrziu, iar tractoarele gospodăriei lucrează zi și noapte la arăturile de vară.

Pe ogoarele gospodăriei au fost obținute recolte bogate. De pildă, brigada lui Dumitru Florea a strîns de pe o suprafață de 140 ha peste 3.500 kg de grîu la hectar. Succesul e binemeritat. Brigada tov. Dumitru Florea și-a lucrat parcela cu grîu aplicînd metode agrotehnice înaintate. Astfel, în toamna trecută a însămînțat grîul în rînduri încrucișate, a aplicat îngrășăminte chimice conform cerințelor agrotehnice, iar la timpul potrivit a plivit lanul de două ori. Tot la timpul potrivit, grîul a fost recoltat cu combinele în interval de numai trei zile.

Dumitru Gh. Dumitru
corespondent

Cînd cetele lucrează la voia întîmplării

De îndată ce lanurile de păioase au dat în pîrgă țăranii muncitori din comuna Dărmănești, raionul Ploești, au pornit cu toate forțele la seceriș, astfel încît această lucrare a fost isprăvită în numai cîteva zile.

Cu treierisul, lucrurile nu stau însă așa. Deși de la terminarea secerișului s-au scurs aproape 3 săptămîni, în Dărmănești a fost treierată recolta de pe numai 102 hectare din cele 510 cultivate cu păioase.

Una din cauzele care fac ca treierișul să bată pasul pe loc o constituie și proasta alcătuire a cetelor de treier, care, organizate din birou, fără a se ține seama de mijloacele de lucru ale țăranilor muncitori, de dorințele lor, de vecinătate etc., au rămas doar pe hîrtie. Oamenii lucrează mai mult la voia întîmplării, mulți dintre ei neștiind nici măcar în ce zi le vine rîndul să treiere.

In comună, există totuși forțe de lucru suficiente pentru realizarea și chiar depășirea vitezei de lucru planificate. Ceea ce lipsește însă este buna organizare a muncii și de aceasta răspund în primul rînd organele agricole locale și comitetul executiv al sfatului popular comunal.

R. POPA

O nouă stațiune a I. C. A. R.-ului

Dacă în toiul verii cercetezi cu de-amănuntul o pajiște naturală, să zicem o poiană din munți, nu se poate să nu te minunezi de numărul mare al speciilor de ierburi care alcătuiesc un covor multicolor. Aceste ierburi, caracteristice locului respectiv, se numesc, în limbaj științific, floră.

Celor mai multe specii de ierburi ce alcătuiesc flora pajiștilor noastre, poporul le-a dat denumiri ce s-au păstrat, din generație în generație, pînă azi. Cine n-a auzit, bunăoară, de „iarba vîntului" — denumire ce s-a dat plantei cu paiul subțire și albicios, de „păiușul roșu", de „timoftică" și de multe altele? Viața acestor ierburi, însă, sau, mai bine zis, legile potrivit cărora speciile de plante apar, trăiesc și pier, cedînd locul altora, era prea puțin cunoscută oamenilor. Abia mai tîrziu, pe măsură ce au crescut cerințele de nutrețuri pentru hrana animalelor, oamenii de știință au pornit să cerceteze și să studieze flora sub diferitele ei aspecte. Mii și mii de cercetători din toate țările au colindat văile, dealurile și munții, descoperind pînă în prezent peste 3.000 de specii de ierburi. Fiecărei specii în parte i-au fost date denumiri comune, în limba latină.

Și la noi au existat numeroși oameni de știință și cercetători care, după ani de muncă pasionată, au reușit să alcătuiască studii prețioase despre floră. Eforturile lor însă n-au găsit din partea cîrmuirii burghezo-moșierești sprijinul deplin ce se cuvenea. Atît la Institutul de cercetări agronomice, cît și la stațiunile experimentale ale acestui înalt for de cercetări, problema studierii florei țării noastre era aproape complet neglijată. Se resimțea deci un mare gol în cadrul cercetărilor agronomice, gol care nu putea să nu aibă urmări negative asupra dezvoltării creșterii animalelor. Aceasta mai ales că în deceniile din urmă, din cauza exploatării neraționale a pășunilor și fînețelor naturale, multe din aceste terenuri s-au degradat, devenind neproductive. Se cereau deci soluții practice, bazate pe un studiu științific, în vederea refacerii florei. Partidul și guvernul au înțeles bine acest lucru și măsurile cuvenite n-au întîrziat să fie luate. In anii din urmă, în cadrul Institutului de cercetări agronomice a fost înființată o secție de pășuni, fînețe și plante de nutreț, unde desfășoară o rodnică activitate oameni de știință și cercetători. Problemele secției au început să fie studiate pe baza unei tematici de către stațiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului.

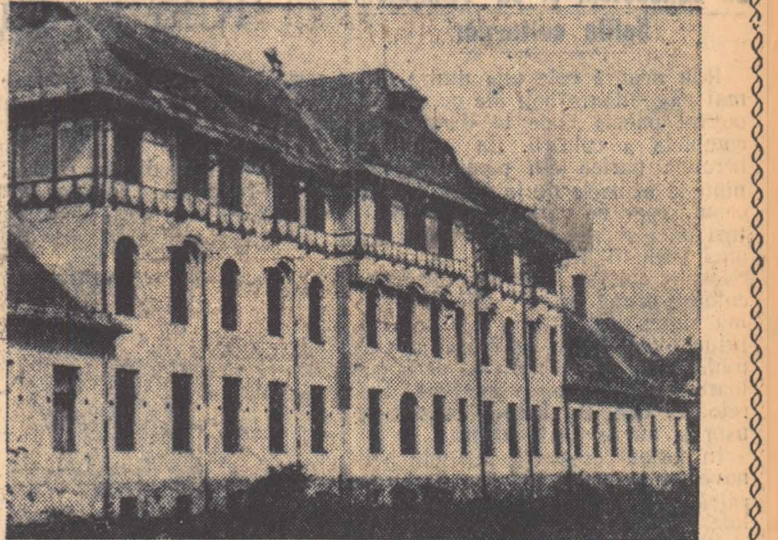
Viața a dovedit însă că, deși au fost obținute unele succese în această privință, totuși nu este de ajuns. Se impunea deci ca o necesitate arzătoare crearea unei stațiuni experimentale specializată în problema furajelor. O asemenea stațiune a fost înființată de curînd în apropierea orașului Miercurea Ciucului, Regiunea Autonomă Maghiară. Prin grija sfatului popular al regiunii, noii stațiuni i s-a pus la îndemînă o frumoasă și încăpătoare clădire pentru sediu, în jurul căreia se află locuințele pentru cercetători, adăposturile pentru animale, precum și 146 ha de teren ce nu peste mult timp va deveni un vast cîmp de experiențe. Nu departe de stațiune, în masivul muntelui Harghita, se întinde o pășune de peste 100 ha teren, care de asemenea va constitui cîmp de experiențe în vederea elaborării celor mai bune metode de pășunat rațional.

La începutul acestei luni, la noua stațiune a avut loc o consfătuire la care au participat oameni de știință și cercetători de la Institutul de cercetări agronomice și de la stațiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului din întreaga țară. Cu acest prilej, au fost ținute referate privind metodele de ameliorare a diferitelor specii de plante de nutreț. Totodată, participanții la consfătuire au discutat și chibzuit asupra modului în care să fie alcătuit planul tematic al activității noii stațiuni.

Pentru a putea desfășura o rodnică activitate, stațiunea va fi dotată cu laboratoare moderne, cum sînt laboratoare de pășuni și fînețe, de agrotehnică, de studiul nutrețului, de chimie etc.

Infiintarea stațiunii experimentale de pășuni, fînețe și plante de nutreț din Miercurea Ciucului este încă o dovadă a grijii pe care statul o acordă progresului științei agrotehnice în țara noastră.

G. SACADAT

Sediul noii stațiuni experimentale I.C.A.R. din Miercurea Ciucului

„Totul merge ca... ceasul"

Știți cît a realizat pînă la data de 6 august stațiunea de mașini și tractoare Miercurea Sibiului, regiunea Hunedoara, din planul muncilor de vară? Nici mai mult, nici mai puțin decît 17 la sută. Și după toate astea, tovarășul Ion Vlad, directorul stațiunii, susține că brigăzile S.M.T.-ului lucrează cît se poate de bine, că munca a fost temeinic organizată, iar mașinile funcționează ca... ceasul. Că realitatea nu se potrivește direct cu spusele tov. director, ne-o spune și „condica de note telefonice" ce se găsește într-unul din birourile S.M.T.-ului. S-o răsfoim împreună și să spicuim cîteva semnalări luate la întîmplare.

27 iulie 1956. Batoza de la colectiva din comuna Dostat are nevoie de un gresor. Celălalt e stricat. Trimiteți urgent și material pentru cusutul curelelor care-s rupte. De asemenea, e nevoie de o scară mare pentru urcat pe batoză și un cîntar. Să nu ne faceți să așteptăm prea mult. Batoza stă...

Tot 27 iulie. G.A.C. Luduș întreabă cînd are de gînd S.M.T.-ul să trimită tractorul pentru a trage batoza pe arie, în vederea începerii treierișului.

Iar 27 iulie. Pontatorul-alimentator de la brigada a III-a, care lucrează la întovărășirea din Cunța, cere să se trimită cît mai grabnic material de cusut curelele. Altminteri, batoza va sta ca și pînă acum.

28 iulie. Raionul P.M.R. Sebeș face cunoscut să se trimită un mecanic la colectiva din Dostat, pentru a repara batoza care se defectează foarte des. Totodată, să se trimită papucii batozei și o scară.

Aceeași zi. Tractoristul Mihai Roth de la brigada a IV-a cere să fie trimis un mecanic la Reciu, pentru a repara tractorul, care mai mult stă. Oamenii stau și ei cu grîul netreierat pe arii...

29 iulie. ....Tehniciana agricolă de la Răhău cere să se trimită de urgență o șaibă de fier pentru batoză, cea de lemn fiind defectă. Din această cauză, batoza stă degeaba pe arie...

1 august 1956. Intovărășiții din Spring fac revenire la nota din 28 iulie. Roagă foarte mult conducerea S.M.T.-ului să trimită șuruburile cerute pentru magnetou. Tractorul și batoza nu funcționează, iar grînele se scutură.

3 august. Președintele sfatului popular din Ungurei cere o șaibă pentru tractorul de la Petrești. Din cauza defecțiunii de la tractor, batoza nu funcționează.

Tot 3 august. Colectiva din Gîrbova întreabă: de ce se întîrzie cu motorina? La arie sînt mari greutăți în munca de treieriș din cauza lipsei de combustibil.

4 august. Trimiteți urgent la colectiva din Daia un rulment de presiune la regulatorul din spate. Nu putem treiera.

Aceeași dată. Colectiviștii din Păuca cer o șină de tobă cu suport. Să se trimită și atelierul mobil. Batoza e stricată.

Tot 4 august. Colectiva din Păuca așteaptă atelierul mobil al S.M.T.-ului. Batoza nu merge. G.A.C. Păuca revine la nota din 3 august și cere de urgență șine de tobă. De două zile, aci nu s-a treierat nici măcar un bob. In comuna Răhău, batoza e stricată și oamenii așteaptă atelierul mobil al S.M.T.-ului ca s-o repare.

5 august. Colectiva din Apoldu de Jos întreabă: cît timp mai trebuie să aștepte pînă ce va veni electricianul ca să repare motorul electric de pe arie? G.A.C. Sebeș cere o șaibă, fiindcă cealaltă șaibă e stricată și nu se poate treiera.

6 august. G.A.C. Gîrbova anunță că batoza e stricată. Din Răhău se anunță, de asemenea, că batoza nu merge. Oamenii cer să fie trimis mecanicul Bucur ca s-o repare.

★

...Din lectura zecilor de note telefonice m-a trezit zbîrnîitul puternic al telefonului. Cum mă aflam în preajma aparatului, ridicai receptorul.

— Alo! S.M.T.-ul? auzii în pîlnia receptorului. Aici e președintele colectivei din Ungurei. Păi bine, mai tovarăși, cînd aveți oare de gînd să trimiteți pe cineva să pună la punct tractorul de pe aria noastră? Uite, s-a făcut prînzul și noi iarăși n-am început treieratul...

N-apuc să așez receptorul bine pe furcă și din nou sună telefonul:

— S.M.T.-ul? Aici e comuna Gîrbova. Tovarășe, iar s-a stricat batoza. Să știți că și cei din Daia vor niște șini de tobă...

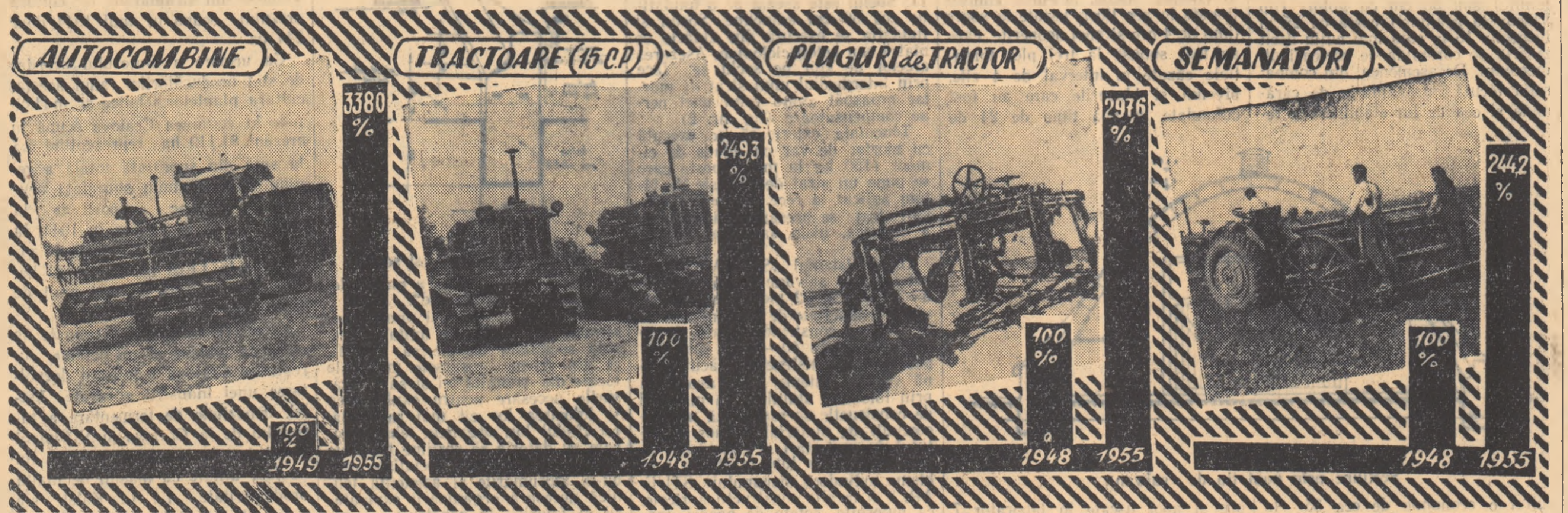
Am ieșit din birou aproape amețit. Il căutai pe tov. director, dar acesta, nicăieri... In biroul secretariatului, telefonul zbîrnîia din nou. Repetat, stăruitor.

...Deodată, observai că limba unei pendule ce se afla pe un perete încremenise la orele 3. Cine știe de cîte zile, săptămîni sau chiar luni stătea așa. Atunci îmi veniră în gînd cuvintele tov. Vlad, directorul stațiunii: „La noi totul merge ca... ceasul".

Poate la ceasul acesta s-a referit tov. Vlad cînd a vrut să-mi dovedească că în stațiune toate merg cum nu se poate mai bine.

GH. BACIU

Pe drumul mecanizării agriculturii noastre

Succesele dobîndite în anii puterii populare în domeniul mecanizării agriculturii sînt o dovadă a preocupării statului nostru democrat-popular pentru progresul tehnic al agriculturii, pentru transformarea socialistă a acestei ramuri. Acum 12 ani încă erau folosite în țara noastră 25.000 de pluguri de lemn. Sute de mii de gospodării țărănești erau lipsite cu totul de vite de muncă, pluguri, semănători etc.

In anii puterii populare, au fost înființate în țara noastră 16 întreprinderi industriale specializate în construcția tractoarelor și mașinilor agricole. Numărul principalelor mașini și unelte agricole a crescut cu mult în anii 1949—1955, față de 1948.

Dacă notăm cu 100 la sută procentajul tractoarelor convenționale (15 C.P.) existent în 1948, vedem că în 1955 procentajul devine 249,3 la sută. La pluguri de tractor găsim în 1955 un procentaj de 297,6 la sută, iar la semănători mecanice, 244,2 la sută.

Numărul combinelor cerealiere în 1955 este mai mare decît în 1949 de 33,8 ori.

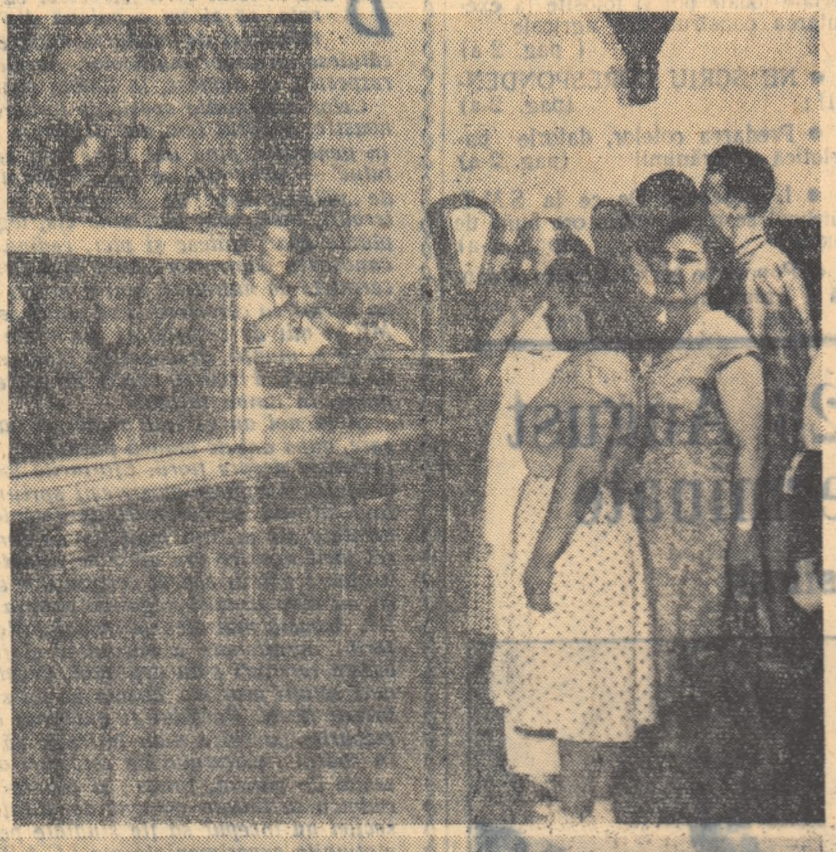
Magazinul GOSTAT

De curînd s-a deschis în Capitală, în strada „30 Decembrie" nr. 4, colț cu Calea Victoriei, primul magazin aparținînd Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. In acest magazin, cumpărătorii găsesc din abundență numeroase și variate produse ale gospodăriilor agricole de stat, ca, de exemplu, specialități de vinuri, păsări tăiate și curățate, legume și zarzavaturi, lapte, ouă, brînzeturi, fructe etc.

Printre gospodăriile care expun cele mai bune produse se evidențiază G.A.S. Alba și G.A.S. Domnești, pentru legume și zarzavaturi, precum și G.A.S. Pantelimon, pentru fructe.

Datorită calității superioare a produselor, magazinul Gostat cunoaște o mare afluență de cumpărători.

In clișeele alăturate: două aspecte din magazinul Gostat.

Predarea cotelor, o datorie patriotică a țărănimii

Colectările se fac în pas cu treierișul

Atît la strîngerea recoltei cît și la treieriș raionul Alexandria se numără printre raioanele fruntașe pe regiunea București. Mai mult decît atît, raionul Alexandria este fruntaș și la predarea cotelor către stat. Astfel, pînă în seara zilei de 6 august, cînd se efectuase treierișul în proporție de 80 la sută, planul de colectare se realizase în procent de 72 la sută. Aceste cifre dovedesc că în raionul Alexandria predarea cotelor se face în ritm cu treierișul, fapt ce constituie un succes care face cinste oamenilor muncii de pe ogoarele acestui raion.

O metodă bună folosită de raionul Alexandria este aceea a analizării periodice a situației treierișului și predării cotelor din zece în zece zile.

Președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale, împuterniciții și colectorii se întrunesc arătînd cum au muncit și rezultatele obținute. Cu acest prilej s-au scos în evidență metodele bune aplicate în comuna Pîrlita, comună care a terminat prima pe raion treierișul și a predat în întregime cotele, fapt care a dus la o înviorare a ritmului treierișului și predării cotelor în întreg raionul.

De asemenea s-a constatat tendința greșită de a se pune accentul numai pe colectarea cerealelor, neglijîndu-se colectările produselor animale și vegetale.

Datorită măsurilor luate la timp, această lipsă a fost înlăturată, astfel că în prezent raionul Alexandria a îndeplinit în întregime planul de colectare a lînei, a realizat 94 la sută din planul de colectare a laptelui și a obținut rezultate frumoase în ce privește predarea cotelor de carne.

Mai mult sprijin acțiunii de colectare în comuna Breasta

Anul acesta, numeroși țărani muncitori din comuna Breasta, raionul Craiova, aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice și bucurîndu-se de sprijinul statului, au reușit să obțină recolte bogate de cereale. Așa de pildă, membrii întovărășirii agricole din această comună au scos o producție pînă la 1.600 kg grîu la hectar. Recolte bune au strîns și țăranii muncitori cu gospodării individuale Ionica Constantin, Nicolae Florescu și alții. [...]

[...] ceilalți țărani muncitori, n-au fost îndemnați să-și predea la timp cotele ce le datorează statului. Așa este cazul deputaților comunali Ungureanu Constantin și Marin Lungu, care deși au treierat cerealele, nici pînă acum nu și-au dus cotele la baza de recepție.

Transportul cerealelor de la arie la baza de recepție, nefiind bine organizat, se face defectuos, iar uneori cu mare întîrziere. [...]

[...] arii comunei echipa artistică nu a desfășurat suficientă muncă de agitație, iar chioșcurile cu cărți, broșuri, reviste, ziare lipsesc cu desăvîrșire.

Ca urmare a slabei preocupări manifestate de sfatul popular al comunei față de buna desfășurare a colectărilor, nici chiar unii deputați comunali care trebuiau să fie în această privință exemplu pentru [...] (președinte Albăstroiu Nicolae) cît și împuternicitului raional cu colectările tov. Buzatu Justin, totuși pînă acum n-au fost luate nici un fel de măsuri. Ne întrebăm cît mai au de gînd tovarășii de la sfatul popular raional și cel al comunei Breasta și tovarășii de la colectări să se complacă într-o asemenea situație.

GH. ROȘU

Vești de la corespondenți

Creșterea albinelor sporește veniturile colectivei

La gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Facăeni, raionul Fetești, creșterea albinelor s-a dezvoltat mult. Gospodăria are 135 de familii de stupi sistematici, de la care se obțin cantități însemnate de miere. Tov. Petre Burciu, de pildă, a reușit să realizeze de la fiecare din cei 50 de stupi pe care-i are în primire cîte 12.560 kg de miere. In afară de aceasta, el a strîns 10 kg de ceară și a înființat 22 de stupi noi.

Valorificînd produsele obținute, gospodăria obține venituri însemnate.

Constantin Frîncu

Cooperativa de credit și economie în ajutorul țăranilor muncitori

In primăvara acestui an, a luat ființă și în comuna Jariștea din raionul Focșani o cooperativă de credit și economie. In ultimul timp, numărul membrilor cooperativei a crescut, de la 300, la 390, iar valoarea părții sociale subscrise se ridică în prezent la suma de 91.000 lei.

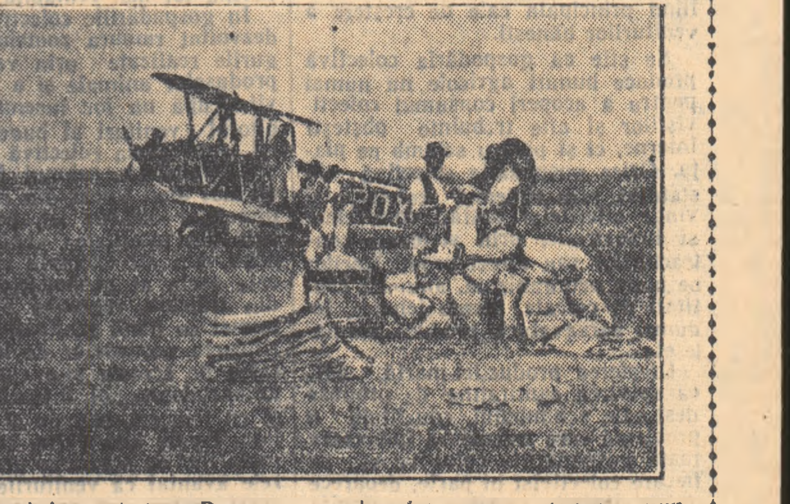
Numeroși țărani muncitori au primit credite de la cooperativă pentru a face față diferitelor nevoi. De pildă, țăranii muncitori Ion Tufan și Sofia Preda, au primit cîte 2.000 lei fiecare, bani ce le sînt necesari pentru refacerea locuințelor. Stefan Pavel și Florica Mieroiu au împrumutat cîte 3.000 lei pentru a-și cumpăra animale de muncă.

Vasile Mușat

Aviația în sprijinul agriculturii

Acum cîteva zile, pe o porțiune de 80 ha din izlazul comunei Cricov, regiunea Ploești, s-a semnalat un puternic atac de buburuză la lucerna de sămînță. Pentru stîrpirea dăunătorilor era necesar să se folosească un mijloc rapid de combatere. De aceea, inginerii și tehnicienii de la raion și regiune au cerut sprijinul Ministerului Agriculturii, care le-a trimis de urgență un avion și prafurile chimice necesare (hexacloran).

Cu ajutorul avionului, combaterea dăunătorilor a putut fi executată într-un timp scurt și cu bune rezultate, salvîndu-se astfel întreaga suprafață de lucernă pentru sămînță.

In fotografie: țărani muncitori din comuna Ciorani ajutînd la încărcarea avionului cu prafurile chimice.

Ing. Gheorghe Cristescu

Succese ale silvicultorilor

Silvicultorii din întreaga țară au raportat în cinstea zilei de 23 August primele succese în înfăptuirea directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. Astfel, încă din primele luni ale acestui an, înfruntînd vitregiile unei primăveri potrivnice lucrărilor silvice, ei au reușit să depășească sarcinile de împăduriri. Lucrătorii din cadrul regionalei silvice Suceava și-au realizat de pe acum planul anual de împădurire, executînd plantații și semănături pe 5.700 hectare.

O preocupare deosebită este împădurirea bazinelor de interes hidroenergetic, unde anii trecuți s-au plantat aproape 50.000 ha. In cel de al doilea cincinal se vor împăduri în aceste bazine aproape 60.000 ha., dintre care circa 13.000 ha. au și fost plantate, depășindu-se planul semestrial cu 14 la sută. Anul acesta s-au mai împădurit 3.400 ha. în terenurile degradate.

Pe țară s-au împădurit în primul semestru 52.519 ha., cu 14 la sută mai mult decît era prevăzut. Pentru ca muncitorii să se poată odihni cît mai aproape de terenurile ce trebuiau plantate au fost construite peste 300 de cabane noi.

In domeniul protecției pădurilor s-au îmbunătățit metodele de combatere a dăunătorilor cu ajutorul aviației, prin folosirea unor insecticide noi, cu mare eficacitate, cum este amestecul de hexacloran și D.D.T. realizat pentru prima dată în țara noastră de către uzinele chimice „9 Mai" București. De asemenea, s-a introdus pentru prima oară la noi în țară metoda de combatere a dăunătorilor prin cețe toxice artificiale. Rezultatele aplicării acestor metode au dus la mortalitatea dăunătorilor în procent de 100 la sută. Incepînd cu anul 1957, aceste metode vor fi extinse pe suprafețe mult mai mari.

Cu prilejul „Lunii pădurii" zeci de mii de tineri, pionieri și utemiști au recoltat 63.000 kg. de seminte, au plantat 684.000 de puieți, au îngrijit 7.400 de plantații și au executat lucrări de combatere a dăunătorilor pe 9.000 ha. de pădure, fapt care a permis realizarea în primele 6 luni ale anului, a unei economii de 830.887 lei.

(Agerpres)

Timpul probabil pentru zilele de 15, 16 și 17 august

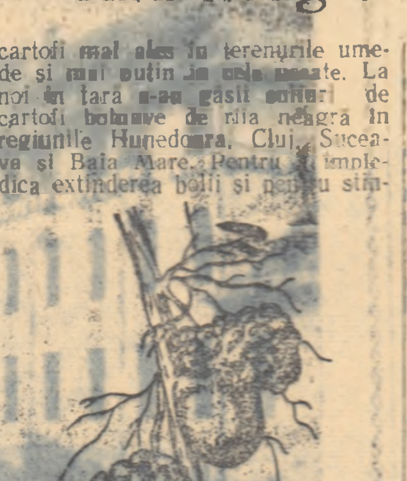
Vremea relativ frumoasă, exceptînd regiunea de munte, unde rămîne instabilă și cu averse de ploaie. Vînt în general slab. Temperatura în creștere. Minimele vor oscila între 8—20 grade, iar maximele între 24—34 grade. Spre sfîrșitul intervalului, în cursul după-amiezelor, se vor semnala averse locale de ploaie. In zona de deal și cîmpie a țării, temperatura solului la ora 8 dimineața va fi cuprinsă, la adîncimea de 5—20 cm, între 22—26 grade în sudul țării, iar în rest, între 18—24 grade.

Umezeala solului în creștere ușoară aproape în toată țara, mai accentuată în Moldova.

Să cunoaștem și să combatem bolile culturilor

Riia neagră a cartofului

Riia neagră este una dintre cele mai păgubitoare boli ale cartofului, [...]

Tuberculi de cartofi atacați de riia neagră

Ing. GH. CONSTANTINESCU

Ce materiale locale pot fi folosite la executarea construcțiilor agricole

Un mijloc însemnat prin care putem executa în termenul stabilit construcții agricole corespunzătoare, trainice și ieftine este folosirea pe scară largă a resurselor locale. [...]

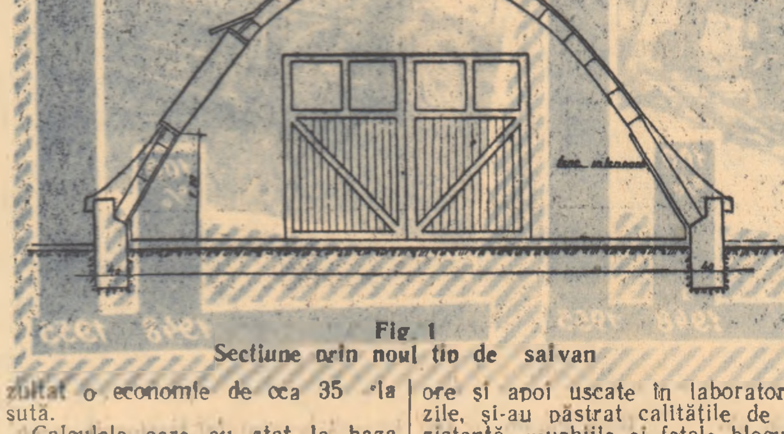

Fig. 1
Secțiune prin noul tip de saivan

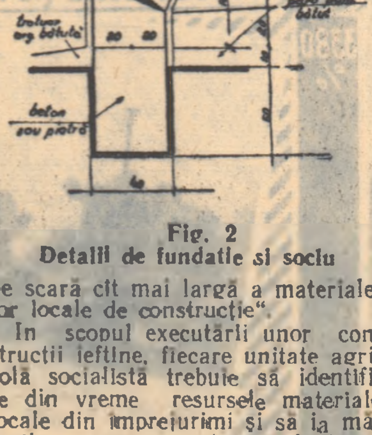

Fig. 2
Detalii de fundație și soclu

Arhitect ION VOGEL, ing. MIHAI PIRLEA, ing. ARMAND SEGAL
Institutul de proiectări și construcții agricole din Ministerul Agriculturii

Crește suprafața cultivată cu plante tehnice și medicinale

Orezul, bumbacul, sfecla de zahăr, precum și alte plante tehnice și medicinale erau cultivate în Oltenia înainte de 23 August 1944 [...]

Peisaj din comuna Sinteu, raionul Aleșd, regiunea Oradea

Toate gospodăriile colective au posibilități să realizeze mari venituri bănești

(Urmare din pag. 1-a)

...ța producerii de cărămizi, în primul rînd pentru nevoi proprii, dar și pentru vînzare. Alte gospodării pot organiza mici întreprinderi de prelucrare a laptelui, vînzînd apoi produsele prelucrate. De mult spirit de inițiativă gospodărească dau dovadă acele gospodării colective care folosesc orice resurse locale aducătoare de venituri bănești. Astfel, gospodăria colectivă din Făcăeni, raionul Fetești, obține venituri mari de pe urma creșterii peștelui în ... eleștee.

Principala cale pentru creșterea veniturilor bănești într-o gospodărie colectivă este mărirea, necontenită a producției agricole și dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, adică dezvoltarea nu numai a ramurilor de bază (producția cerealelor, de pildă), ci și a altor ramuri de producție, cum sînt creșterea animalelor, legumicultura, pomicultura, viticultura etc. Dar dezvoltarea multilaterală și creșterea producției nu înseamnă totodată și creșterea venitului bănesc. Dacă concomitent cu aceasta nu sporește și partea din producția destinată valorificării prin schimb — adică producția-marfă — nu pot crește în mod constant veniturile bănești.

Mergînd pe linia producerii unor cantități tot mai mari de produse-marfă, multe gospodării colective au sporit an de an veniturile lor bănești. Pe această cale, la gospodăria colectivă din satul Călărași Vechi, regiunea București, venitul anual bănesc a crescut de la 30.379 lei în 1950, la 1.200.000 lei în 1955. Creșterea veniturilor bănești atrage după sine dezvoltarea proprietății obștești, sporirea fondului indivizibil. Numeroase gospodării colective au obținut succese deosebite în însemnate în această privință. Așa, de pildă, gospodăria colectivă din Orțișoara, regiunea Timișoara, în cei cinci ani care au trecut de la înființarea ei, și-a construit un grajd pentru 50 de vaci, un saivan pentru 500 de oi, 2 magazii pentru cereale, un pătul pentru 50 de vagoane de porumb, 2 silozuri, o seră legumicolă cu o suprafață de 300 m.p. etc.

Există însă multe gospodării în care lipsește aproape complet preocuparea pentru creșterea continuă a producției-marfă. Ca urmare, nici veniturile bănești ale acestor unități nu cresc pe măsura puterii lor economice. Așa s-a întîmplat, de pildă, la gospodăria colectivă din comuna Valea Roșie, raionul Oltenița. În ultimii ani, venitul bănesc al acestei gospodării a scăzut simțitor. Aceasta se datorește nu numai scăderii producției globale, ci mai ales scăderii producției-marfă. Luînd de exemplu varza, produs destinat în cea mai mare parte vînzării. În anul 1955, din cantitatea de 43.500 kg de varză, gospodăria a vîndut decît 2.500 kg, adică abia 6 la sută din totalul producției, restul fiind împărțit membrilor la zile-muncă. Din cauza scăderii producției-marfă și deci a venitului bănesc, gospodăria n-a putut, anul trecut, să aloce nici un leu pentru mărirea fondului indivizibil.

Scăderea producției-marfă în gospodăria colectivă are urmări negative nu numai în ce privește volumul veniturilor bănești. În gospodăriile în care producția-marfă depășește ca drept plată numai produse, colectiviștii, avînd nevoie de bani, merg aproape zi de zi la oraș, pentru a vinde pe piața neorganizată diferite produse. O astfel de practică este foarte dăunătoare atît intereselor obștești, cît și celor personale ale colectiviștilor, fiindcă ea lipsește gospodăria colectivă de forța de muncă necesară îndeplinirii la timp a diferitelor lucrări agricole, fapt ce duce la scăderea producției la ha, la reducerea valorii zilei-muncă. Asemenea tendință (de a împărți membrilor partea cea mai mare nu numai produse agricole în cantități cît mai mari), s-a manifestat la majoritatea gospodăriilor colective din regiunile Constanța, Galați, etc. Așa, de pildă, anul trecut, gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din comuna Făurei, regiunea Galați, a împărțit pentru fiecare zi-muncă efectuată, cîte 19 kg de cereale, 2 kg de legume, 1.800 kg de floarea-soarelui etc. Din cauză însă că a avut o producție-marfă scăzută, gospodăria n-a repartizat în contul zilelor-muncă nici un leu.

Organele de îndrumare au datoria să arate gospodăriilor colective, prin calcule economice amănunțite bine documentate, bazate pe experiența gospodăriilor colective fruntașe, că este mult mai bine atît pentru gospodărie, cît și pentru fiecare colectivist în parte, să mărească necontenit producția-marfă și deci venitul bănesc. Tendința de scădere a producției-marfă face ca gospodăria să bată pasul pe loc: lipsită de mijloace bănești, ea nu are cu ce să procure unelte, mijloace de construcții gospodărești, pentru cumpărarea de animale de rasă, pentru lucrări de ameliorare, irigații, pentru creșterea fondului indivizibil — temelia lărgirii continue a producției obștești și izvorul principal al sporirii veniturilor colectiviștilor.

Volumul total al veniturilor bănești are o influență deosebită nu numai asupra nivelului economic general al gospodăriei colective, ci și asupra nivelului de trai al fiecărui colectivist în parte. Cu cît venitul gospodăriei este mai mare, cu atît cantitatea de bani împărțită pentru o zi-muncă va fi mai mare. Gospodăria colectivă din Uihei, raionul Sînnicolau Mare, realizînd mari venituri bănești, a putut să împartă anul trecut cîte 11 lei, 13.700 kg de cereale, 0.300 kg de floarea-soarelui etc. pentru fiecare zi-muncă. Un exemplu demn de urmat de toate gospodăriile colective este acela al gospodăriei din Dudești-Cioplea, regiunea București, care în acest an a reușit să împartă lunar membrilor, începînd din luna martie, cîte 8—9 lei la zi-muncă drept avans.

Punînd în practică recomandările partidului și avînd sprijinul concret și competent al organelor de îndrumare, toate gospodăriile colective vor putea să obțină an de an venituri bănești tot mai mari, venituri care vor contribui atît la dezvoltarea lor economico-organizatorică, cît și la ridicarea nivelului de viață al colectiviștilor.

De la suflet la suflet

Amurgise. Obosite, parcă, cele trei batoze ale colectivei se opriseră din meliţat. Vuiseră din zori şi pînă după asfinţit. Vărsaseră pe guri aproape 5 vagoane de grăunţe. Grîu curat şi galben. Aur. Pîine nouă. Pîinea oamenilor muncii, a poporului.

Moş Gheorghe Pricop mai dădu o roată cu privirea peste arie şi clătină din cap a mulţumire. Toate se aflau în bună rînduială: paza ariei, uneltele, materialul de incendiu. Dinspre partea asta işi putea vedea de treburi liniştit.

Porni spre sat în urma celorlalţi colectivişti, continuîndu-şi gîndul. Mai rămînea problema agitaţiei. Aici nu prea erau în rînduială toate. Azi se cam lăsase prins de treburi şi uitase să-şi mobilizeze „forţele", adică cele cîteva echipe de agitatori care purtau în fiecare seară lungi discuţii cu ţăranii muncitori despre folosele muncii în gospodăria colectivă. Ce să facă? Oamenii plecaseră. Să lase totul pentru seara următoare? Nu putea. Primise sarcină de la organizaţia de bază să folosească fiecare clipă liberă pentru atragerea de noi membri. Şi cînd poţi sta de vorbă mai pe îndelete cu ţăranul muncitor, dacă nu seara? Ziua se poate? Aşi! Păi ziua, dacă găseşti doi-trei să-i duci la aria gospodăriei, ştiu că poţi să te feliciţi. Că doar ţăranii muncitori is prinşi acum de treburi pînă peste cap.

Dar nici să laşi să-ţi treacă seara fără să fi stat de vorbă cu cinci-şase nu poţi. Vremea asta-i cea mai potrivită pentru dus discuţii cu folos. Ai fapte berechet. Îl iei pe om băbeşte:

— Tu Ioane, ori Dumitre, ai fost azi de rînd la treierat. Cît grîu ai scos? Atît. Buun. Ai dat cota către stat. Aşa-i? Aşa. Ai dat uiumul la batoză? Nu? Ba da. La S.M.T. ai dat ceva? N-ai dat, că tu îţi ari şi semeni singur. Binee! Hai să facem socoteala. Va să zică ţi-au rămas atîţia saci cu grîu, pe care i-ai dus acasă. Este? Este. Ei, acum să facem altă socoteală. Eu am în familie 3 braţe. Ca şi tine. Am făcut pînă la 31 iulie 347 de zile-muncă. Uite aci carnetele: al meu, al babei, al băiatului. Să zicem că ne vin cam două kilograme de boabe drept avans de 40 la sută. Înseamnă că primesc vreo 9 saci de grîu. Dar nu-i decît o parte, cea mai mică. Grosul îl primesc la toamnă. Başca bani, porumb şi celelalte. Şi din ce primesc eu n-am de dat nici cotă, nici uium, nici S.M.T. nimic. Ei, ce zici? Nu-i aşa că tot mai bine-i în gospodăria colectivă?

Dar nu numai pe partea asta poţi să-l iei pe om. Ia fă-i şi socoteala la producţie. Zi-i, bunăoară:

— Iacă, Gheorghe, ori Vasile, tu ai scos atît de pe hectarul tău. Noi cît am scos? Atît. Adică dublu. Şi de ce? Să facem socoteala tot băbeşte. Noi am răscolit pămîntul cu tractorul. Tu l-ai zgîriat cu plugul tras de cai. Noi am semănat la vreme. Tu ai aşteptat să-ţi recoltezi porumbul, noi am pus sămînţa cu maşina. Tu ai risipit-o, cum ai apucat de la părinţi, cu mîna. Noi ast' primăvară, am grăpat păioasele. Tu nici nu te-ai gîndit s-o faci. Noi te-am plivit de două ori. Tu niciodată. Nu ca n-ai fi vrut. Dar n-ai putut să dovedeşti. N-ai braţe. Pe ogorul tău munceşi 2—3. Pe ale noastre, sute. Păi, tot una e?

Întinse pasul. Îl ajunse pe Achim Ristache, secretarul U.T.M., tot şi el. I se păru că prea se moşmondeşte.

— Aici să mi-l ajungi pe Zaharia Izdrea, Ştefan Pronea, Anica V. Gheorghe şi Elena Cicu. Spune-le că mergem cu „Cotindul". Într-un ceas să fie strînşi în faţa sediului gospodăriei. Pe Oranţa Vasile o aduc eu. Priceput? Atunci, dă-i drumul. Trap!

„Cotindul" în timbajul lui moş Gheorghe însemna a merge din casă-n casă cu munca de lămurire şi atragere în colectivă. Mai de mult, cu doi-trei ani în urmă, nici că-şi bătea capul cu munca de convingere. Cea mai mare parte a celor veniţi de la raion. Cînd, colectiviştii mai stăteau cu cîte cineva de vorbă. D-ale şi înscrierile de noi membri erau tot întîmplătoare şi puţine. Dar acum, mai precis de la Congres încoace, altfel vedea lucrurile moş Pricop. Nu-i drept şi nici nu-i bine să te laşi în seama altora. Acum, nu-i vorbă, cei de la raion vin des pe la gospodăria lor. Îi vizitează şi pe individuali şi stau cu ei de vorbă, încercînd să-i lămurească. Dar parcă oamenii se lasă convinşi chiar aşa uşor? Ba vezi să nu. Adică ce crezi, ai vorbit cu ei, le-ai spus că e bine în gospodărie şi ei, gata, dau năvală? Da' de unde! Ehei, frate! Cîteodată îţi se pare că e mai lesne să clinteşti din loc Ceahlăul, decît să-l desprinzi pe cîte unul de pămîntul şi vita lui. Cu Stere T. Şapera n-a fost oare aşa? Ara Şapera cu un junc şi o vacă. Cine i-a băgat în cap că dacă intră în gospodărie dă şi vaca — nu se ştie. Însă omul s-a ţinut deoparte ani de zile. În zadar au căutat colectiviştii şi tovarăşii de la raion să-l lămurească că de dacă nu se atinge nimeni. Stere o ţinea pe-a lui:

— Eu pricină de ceartă nu vreau. Am arat cu vaca. Mîine-poimîine se scoală careva în adunarea generală şi susţine s-o predau, că-i alelai. Eu mă opun. Se iscă vorbe. Şi nu vreau. Mai bine lipsă. N-am nevoie de gospodărie.

Ce să fi făcut? Colectiviştii nu puteau să se lipsească de Şapera. Aţi căsar ca el nu mai găseşti, să umbli şapte sate. Însă nici să laşi să-l lămurească numai cei de la raion nu se putea. Că, vorba aceea, cu mîna altuia mai greu te scarpini. S-au ţinut tot ei de capul omului şi l-au convins să facă cerere. Acum, Şapera e căsar la stîna colectivei. Şi nu-i pare rău nici lui, nici celorlalţi colectivişti.

Mai greu le-a fost agitatorilor în munca cu femeile. Cu Sita Cimpoieru, cuscra lui moş Gheorghe, bunăoară, a fost o istorie întreagă. Ce-o fi fost în capul ei, moş Gheorghe n-ar putea să spună. Dar să nu-i fi pomenit de colectivă, că pe loc te trimitea la dracu! Cînd a auzit că Pricop, cuscru-său adică, s-a înscris şi el — să moară. S-a luat de Niculina, noru-sa:

— Amu' de unde-ţi mai dă tată-tău pămînt? Mai bine nu te mai lua Costică de nevastă. Dar să ştii că nu-l las să te ţină, dacă n-ai pămînt.

A lămurit moş Gheorghe lucrurile:

— Eu le dau copiilor nu 2—3 hectare, ci 370. (Atît avea atunci gospodăria colectivă din comuna Ceamurlia de Jos, raionul Istria). Din capul satului şi pînă la pădure tot pămînt le dau.

Costică Cimpoieru, om cu cap, nu numai că nu şi-a părăsit nevasta „fără zestre", dar în scurtă vreme a venit şi el în colectivă. Cuscra Sita — foc. Pînă la urmă, însă, a trecut şi ea alături de copii. Azi duce muncă de lămurire cu femeile din sat. Familia şi-a „scris-o" toată: 2 băieţi căsătoriţi şi 2 fete cu bărbaţii lor cu tot.

D-apoi cu bătrînele, ce-a fost?! De cîte ori nu s-a stropşit la Pricop cîte una mai iabraşă cu cuvinte de ocară:

— Sigur! Hai la colectivă, oameni buni, că vă dă plăcinte. Apăi ţie ţi-i pe plac, mă răpciugosule, că stai toată ziua tolănit la umbra magaziei. Dar ia ieşi şi tu la sapă şi coasă. Să te văd atunci ce zici şi cum vorbeşti.

A căzut pe gînduri Pricop. S-a sucit, s-a răsucit şi, pînă la sfîrşit, s-a hotărît. La prima adunare generală a cerut să-l schimbe de la magazie. A trecut la altă muncă. Uite-aşa. Să nu mai aibă băbătiile prilej să spună despre el că nu-i exemplu personal.

Cam la fel i s-a întîmplat şi lui Ion Bidoaie. Ăsta tot agitator era. Se duce într-o bună zi la un vecin să-l lămurească. Îi înşiră el o sumedenie de lucruri despre colectivă! Că munceşti aşa, că ţi se dă aşa şi cîte, cîte. Iar la urmă, îl întreabă:

— Ei, ce zici, te scrii?

Dar cela face:

— Dacă spui că-i chiar aşa de bine, pe Ştefan Băsău de ce-l mai laşi pe dinafară?

N-a mai zis nimic Bidoaie. Ce să mai fi zis? Ştefan Băsău îi era ginere. A dat din cap şi dus a fost. Şi nici pe la vecinul cu pricina n-a mai dat un timp. Dar cînd s-a dus la el a doua oară, după două luni, Băsău era colectivist. Iar după alte două, adunarea generală admitea în unanimitate cererea vecinului cel „cîrcotaş" — cum îl numea Bidoaie cu năduf.

★

La ora hotărîtă de moş Gheorghe, toţi cei convocaţi erau în păr la sediul gospodăriei. Au plecat la treabă pe echipe. Şi cam la un ceas mai tîrziu, preşedintele gospodăriei, Gheorghe Ene, mai primea o cerere: a mijlocaşului Tănase Sanchi. Era a 40-a cerere de la Congres încoace. „Forţele" lui moş Gheorghe Pricop nu stăteau degeaba.

NICOLAE COMANICI

Să extindem metoda de însilozare a porumbului

În ultimele zile, în diferite regiuni ale ţării, au avut loc consfătuiri urmate de demonstraţii practice privitoare la însilozarea porumbului. O asemenea consfătuire a avut loc duminica trecută şi în comuna Afumaţi, regiunea Bucureşti, unde au participat un număr de aproape 70 de delegaţi din raioanele Brăneşti, Olteniţa, Lehliu şi Snagov.

Cu acest prilej, tov. Clement Popescu, inginer cu baza furajeră a raionului Brăneşti, a ţinut un referat în care s-au arătat importanţa şi avantajele însilozării porumbului, precum şi modul de însilozare. Întrebările şi discuţiile care au avut loc pe marginea referatului au scos în evidenţă necesitatea extinderii cît mai pe larg a acestei metode. A urmat apoi o demonstraţie practică de însilozare a porumbului.

Redăm pe scurt învăţămintele ce au reieşit de la această consfătuire.

AVANTAJELE INSILOZĂRII PORUMBULUI

Prin însilozarea nutreţurilor verzi şi îndeosebi a porumbului se asigură animalelor pe timpul iernii furaje suficiente, ieftine, bogate în elemente nutritive care pot înlocui în bună măsură concentratele şi care contribuie la ridicarea productivităţii animalelor. Metoda însilozării porumbului oferă totodată producătorilor putinţa de a valorifica culturile de porumb care, din cauza secetei, nu au putut lega sau ajunge la maturitate. Acest lucru este pe deplin valabil îndeosebi în condiţiile anului acesta, cînd în unele raioane ale ţării o parte din porumb, din lipsă de umezeală, a rămas sterp, iar o altă parte, fiind însămînţat mai tîrziu, nu promite că va putea ajunge în faza de coacere deplină. Acest porumb, fiind însă însilozat, va constitui un furaj preţios pentru animale.

Vorbind despre avantajele însilozării porumbului, tov. Ştefan Mincu, brigadier zootehnic la gospodăria agricolă colectivă Livedea a arătat cum, anul trecut, în urma vizitei făcută gospodăriei lor de către tov. N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., şi de către conducători ai partidului şi statului nostru, gospodăria a însilozat în gropi căptuşite cu beton o mare cantitate de porumb cînd acesta a ajuns în faza lapte-ceară. Însilozarea s-a făcut separat: ştiuleţii într-un siloz, iar cocenii în altul. Dîndu-se peste iarnă în hrana vacilor zilnic cîte 25—30 kg de porumb murat s-a reuşit ca producţia de lapte să fie sporită cu aproape 100 la sută faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut, cînd vacile au fost hrănite numai cu furaje obişnuite.

CUM SE PREGĂTESC SILOZURILE

Silozurile sau gropile în care se pune porumbul la murat se construiesc în funcţie de posibilităţile ce le are fiecare gospodărie în parte. De pildă, dacă există la îndemînă materialele necesare, gropile vor fi căptuşite cu cărămidă sau beton, iar dacă aceste materiale lipsesc însilozarea poate fi făcută cu mari şanse de reuşită şi în gropi simple, săpate într-un teren situat în locuri ferite de inundaţii şi în care apa freatică se află la mari adîncimi. Pereţii gropilor vor fi făcuţi oblic, avînd colţurile rotunjite. Înainte de însilozare, gropile simple se lutuiesc bine, pentru a li se astupa toate găurile, după care vor fi arse cu paie sau coceni.

Pentru a şti cu aproximaţie cît de mari să facem gropile, e bine să cunoaştem că un metru cub de nutreţ murat cîntăreşte în medie cca 600 kg, că pentru o vită cornută mare avem nevoie anual de 4—5 tone de nutreţ murat, iar pentru o vită cornută mică e necesară o cantitate de 1—1,5 tone. Cînd necesităţile de furaje murate sînt mai mari, se va construi un număr mai mare de silozuri, fiecare din ele avînd capacitatea pînă la 20 de tone.

DESPRE TEHNICA INSILOZĂRII

Pentru a se obţine un nutreţ murat de bună calitate, este necesar ca porumbul să fie însilozat în orice stadiu de dezvoltare pînă la faza bob în lapte. Se va avea în vedere ca înainte de însilozare porumbul să nu aibă un grad de umiditate mai mare de 65-75 la sută. Dacă are umiditate mai mare, adică dacă răsucite în mînă tulpinile lasă must, porumbul se va ţine cîteva ore la soare, ca să se pălească, fără însă a se usca, după care se va executa imediat tocatul. Această operaţie se poate face cu tocătoarea mecanică sau de mînă sau chiar cu un cuţit anume construit. Este recomandabil ca tocatul să se facă cît mai mărunt, pînă la 1—2 cm, aceasta pentru ca porumbul să se poată presa cît mai bine în groapă fără a lăsa goluri de aer care ar provoca stricarea nutreţului murat. Îndesarea porumbului se va face în mod uniform atît în mijlocul gropii, cît mai ales la colţuri. Lucrul acesta poate fi făcut de către oameni, animale, sau chiar cu tractorul atunci cînd groapa este mai mare. După ce groapa a fost vîrfuită, astfel încît porumbul tocat să ajungă la o înălţime de 0,80—1 metru deasupra marginii gropii se va trece la astuparea silozului. Mai întîi, se va pune peste nutreţ un strat de lut umed, gros de 5—10 cm, peste care se va aşeza pămînt obişnuit în grosime de 0,70—1 metru.

Operaţia de însilozare şi acoperire a gropilor nu trebuie să dureze mai mult de 2—3 zile.

Pentru rude mumă — pentru reproducători ciumă

În unele comune, sfaturile populare manifestă lipsă de interes faţă de buna gospodărire a loturilor zootehnice comunale. Confundînd bunul obştesc cu proprietatea lor personală, unii preşedinţi ai sfaturilor populare comunale sau unii administratori de loturi zootehnice înstrăinează cantităţi mari din furajele destinate să servească drept hrană pentru reproducători.

Un caz asemănător s-a întîmplat de curînd şi în comuna Dragoteşti, regiunea Craiova, unde tov. Ion Drăghici, preşedintele sfatului popular al comunei, a împărţit verilor săi, D. Vulpe şi I. Gaşcă, cîteva care de nutreţ de pe lotul zootehnic al comunei.

Tov. Drăghici către reproducători:

— Şi acum împărţiţi şi voi ce-a mai rămas!

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

De ce la S.M.T. Gîrbovi se pierd atîtea ore bune de lucru?

Sîntem aproape la jumătatea lunii august. Campania lucrărilor de vară se apropie de sfîrşit. Totuşi, pînă mai zilele trecute, la S.M.T. Gîrbovi, regiunea Bucureşti, se executaseră doar 1.100 de hantri din cei 7.552 planificaţi pe această campanie. Este de ajuns să răsfoieşti fişele de evidenţă primară a lucrărilor executate cu tractoarele, pentru ca această situaţie să devină lesne de înţeles. După cum reiese din aceste fişe, numai în luna iulie, faţă de cele 3.384 de ore productive, au fost înregistrate... 3.528 ore neproductive. Fără nici o exagerare se poate deci afirma că, în această unitate, tractoarele mai mult au stat decît au lucrat.

De ce la S.M.T. Gîrbovi se pierd atîtea ore bune de lucru? De ce nu e folosită din plin capacitatea de lucru a utilajului? Oare această staţiune nu are posibilitatea să contracteze în raza ei de activitate lucrări pînă la acoperirea sarcinei de plan? Nicidecum. Staţiunea deserveşte un număr de 4 gospodării colective şi 14 întovărăşiri agricole. Cu aceste unităţi agricole socialiste, cu sfaturile populare, precum şi cu numeroşi ţărani muncitori din gospodării individuale din cele 9 comune din raza de activitate, S.M.T. Gîrbovi a încheiat pentru campania de vară contracte de lucrări care depăşesc cu 36 la sută prevederile planului. Cum sînt respectate obligaţiile asumate prin contractele încheiate, aceasta este problema.

Pentru a nu vorbi decît despre lucrările de recoltare, este de ajuns să arătăm că din cei 630 de hantri de secerat-legat, pentru care are contracte, S.M.T. Gîrbovi nu a executat decît 341 de hantri, restul culturilor fiind recoltate de unităţile respective cu mijloace proprii. Din cele 480 de hectare contractate a fi recoltate cu combinele, nu s-au recoltat decît 100. Slaba calitate a reparaţiilor executate la S.M.T. Gîrbovi este una din cauzele principale care au dus la această situaţie. Aşa, de exemplu, la G.A.C. Gîrbovi, la întovărăşirile din comuna Smîrdanu şi în alte unităţi, secerişul a fost mult întîrziat din cauza deselor defecţiuni ivite în funcţionarea maşinilor trimise de S.M.T. Numai în luna iulie, pe întreaga staţiune au fost irosite 993 de ore cu reparaţiile accidentale la tractoare şi 503 ore cu reparaţii la maşinile agricole. Alte 120 de ore neproductive s-au înregistrat din lipsa pieselor de schimb la brigăzi.

În prezent, mai este de secerat ovăzul. Această lucrare ar putea fi uşor şi repede executată, dacă pe lîngă secerători s-ar folosi din plin cele două combine. Însă dacă una dintre combine poate în oarecare măsură să facă faţă cerinţelor, cea de a doua stă de multă vreme în curtea staţiunii, cu un pinion spart.

La slaba comportare a maşinilor a contribuit şi lipsa de îndrumare a brigăzilor în ce priveşte executarea riguroasă a îngrijirilor tehnice zilnice şi periodice. Despre felul cum se execută îngrijirile tehnice, ne vorbesc pe deplin cele 153 de ore neproductive (reparaţii la tractoare şi maşini agricole), faţă de numai 131 de ore productive înregistrate de brigada a II-a, de pildă. Desele defecţiuni ivite în funcţionarea maşinilor au făcut ca această brigadă să nu-şi fi realizat încă nici 10 la sută din planul de producţie. Din acelaşi motiv brigada a consumat cantităţi însemnate de carburanţi peste plan.

Zilnic, pe întreaga staţiune se defectează în medie cîte 4—5 tractoare, a căror reparare se face apoi într-un timp îndelungat.

Proasta reparaţie a utilajului de la S.M.T. Gîrbovi, ca şi slaba asistenţă tehnico-mecanică acordată brigăzilor în cîmp, se datoresc în mare măsură faptului că staţiunea este lipsită de aportul şefului mecanic. Acest post este descompletat din primăvară, fără ca direcţia agricolă regională S.M.T. să fi luat vreo măsură pentru încadrarea lui cu un inginer bine pregătit.

În loc să ţină seamă de această situaţie şi să întărească controlul calităţii lucrărilor, şeful atelierului, tov. Claudiu Popescu, a lăsat lucrurile să meargă de la sine, acceptînd reparaţii făcute de mîntuială.

Marele număr de ore neproductive înregistrate la S.M.T. Gîrbovi se mai datoreşte şi faptului că brigăzilor nu li s-au dat ordine de lucru decadale cu itinerarii precise, ceea ce produce multe deplasări în gol. Ore bune de lucru s-au pierdut aici şi datorită absentării unor tractorişti de la lucru. Nefiind îndeaproape îndrumaţi şi controlaţi în muncă, tractorişti ca cei din brigada a XI-a au lipsit nemotivat de la lucru zile întregi.

Slaba disciplină ce domneşte la S.M.T. Gîrbovi e o urmare, fără îndoială, şi a marii fluctuaţii de braţe de muncă de aci. Neexistînd o preocupare pentru crearea unor bune condiţii de muncă şi de trai, în special pe timpul iernii, cînd se resimte mai mult lipsa dormitoarelor, mulţi dintre tractorişti pleacă din staţiune.

Dacă ar fi existat din partea conducerii staţiunii o mai mare grijă pentru îndrumarea mecanizatorilor, pentru stimularea întrecerii socialiste şi promovarea metodelor înaintate de muncă, cum ar fi graficul orar, cuplurile de maşini, lucrul pe timpul nopţii, cu tot numărul restrîns de tractoare care funcţionează în bune condiţii tehnice, staţiunea ar fi putut realiza în această perioadă un volum mult mai mare de lucrări. Despre toate acestea însă la S.M.T. Gîrbovi nici vorbă nu este. Bineînţeles că, în felul acesta, şi lucrările de treieriş merg foarte greu. Pînă şi pe ariile din comuna Gîrbovi, sub privirea conducerii staţiunii, lucrul se întrerupe adeseori, iar batozele nu-şi pot îndeplini norma zilnică de lucru.

De altfel, ariile nr. 7 şi nr. 8 din această comună, fiind în imediată vecinătate, s-ar fi putut contopi, pentru ca cele două batoze care lucrează aci să poată fi acţionate de un singur tractor. În felul acesta ar fi existat posibilitatea ca cu cel de al doilea tractor să se execute alte lucrări şi îndeosebi arături de vară. Conducerea staţiunii nu s-a gîndit însă la aceasta.

În ceea ce priveşte arăturile de vară (lucrări ce au fost contractate într-un volum total de 3.115 hantri), pînă în prezent nu s-a executat nimic, cu toate că terenurile respective au fost de mult eliberate. Iniţiativa unor mecanizatori, ca Iordache Buior, Vasile Stroe şi alţii, care în prezent lucrează la treieriş şi care au cerut conducerii staţiunii să li se creeze condiţii pentru ca să poată ara şi în timpul nopţii, a rămas fără nici o urmare, conducerea staţiunii neluînd-o în seamă.

Dar, în vara aceasta, nu numai la lucrările de recoltat, dezmiriştit şi treieriş n-a fost folosită la S.M.T. Gîrbovi întreaga capacitate de lucru a maşinilor. Conducerea staţiunii nu a acordat atenţia cuvenită nici lucrărilor de prăşit mecanic. Pentru executarea acestor lucrări, S.M.T. Gîrbovi dispune, printre altele, şi de 6 tractoare M.T.Z., cu care s-ar fi putut prăşi de 2 şi chiar de 3 ori o mai mare suprafaţă. Acest utilaj special n-a fost însă folosit. S-au prăşit mecanic doar 30 de hectare la G.A.C. Grindu, şi acestea numai o singură dată.

Cum privesc situaţia de mai sus agronomii de sector Cornel Botez şi Nicolae C. Badea, cărora le revine în mod nemijlocit sarcina de a sprijini unităţile agricole socialiste, de a lupta pentru mecanizarea unui volum complex de lucrări? Cum privesc toată această stare de lucruri de la S.M.T. Gîrbovi tovarăşii din direcţia agricolă regională Bucureşti?

Credem că este cazul să atragem atenţia atît conducerii staţiunii, cît şi serviciului regional S.M.T. Bucureşti să treacă grabnic la lichidarea lipsurilor semnalate, pentru ca utilajul acestei staţiuni să fie folosit cu maximum de randament, iar lucrările agricole pe ogoarele unităţilor deservite să fie executate la timp şi în bune condiţii agrotehnice.

I. LEŞEANU

INFORMAŢII

Sîmbătă după amiază s-a înapoiat în Capitală venind de la Moscova, delegaţia oamenilor muncii din agricultură care la invitaţia Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. a vizitat timp de două săptămîni Expoziţia economiei naţionale a U.R.S.S.

La sosire, în Gara de Nord, membrii delegaţiei au fost întîmpinaţi de tov. Eugen Alexe, loctiitor al ministrului Agriculturii, funcţionari superiori din Ministerul Agriculturii, agronomi, zootehnişti, mecanizatori şi alţii.

★

Zilele acestea a plecat spre Moscova o nouă delegaţie de oameni ai muncii din agricultură care la invitaţia Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. va vizita timp de două săptămîni Expoziţia economiei naţionale a Uniunii Sovietice.

★

Aceasta este cea de a 9-a delegaţie agricolă din R.P.R. care vizitează Expoziţia de la Moscova.

În ziua de 10 august membrii delegaţiei agricole romîne au sosit la Moscova.

ANUNŢ

Ministerul Agriculturii aduce la cunoştinţă că în anul şcolar 1956/1957 se primesc ucenici în anul I pentru a se califica la locul de muncă în S.M.T., în meseria de mecanic agricol. Durata de şcolarizare este de 3 ani, iar ucenicii primesc pregătirea teoretică şi practică necesară. Absolvenţii primesc diplomă de mecanic agricol şi sînt încadraţi ca muncitori calificaţi în S.M.T.-uri. După un stagiu de 2 ani în producţie, se pot înscrie la şcoala tehnică de maiştri, după terminarea căreia îşi pot continua studiile în învăţămîntul superior. Pe toată durata şcolarizării, ucenicii primesc gratuit manualele şi rechizitele şcolare, cazare, hrană, îmbrăcăminte şi încălţăminte precum şi costul transportului în vacanţă şi practică. În timpul practicii, ucenicii primesc şi o cotă aparte din valoarea muncii realizate.

Înscrierea se face pînă la 24 august la sediile fiecărui S.M.T., pe baza unei cereri însoţită de următoarele acte: Certificat de naştere, certificat de studii, certificat de sănătate şi declaraţii din care să rezulte starea materială a părinţilor. Examenul de admitere va avea loc între 27—31 august la următoarele materii: Limba maternă şi matematica scris şi oral din materia predată în cursul elementar. Orice informaţii suplimentare se pot primi de la serviciile regionale S.M.T. sau de la S.M.T.-uri.

Popoarele sprijină cauza dreaptă a Egiptului

Joi urmează să se deschidă la Londra conferința convocată în pripă de cele trei puteri occidentale în scopul reglementării așa-zisei „examinări a măsurilor în vederea asigurării funcționării continue a Canalului de Suez, garantată prin convenția din 29 octombrie 1888".

Că nu acesta este de fapt scopul conferinței convocate, întreaga opinie publică și-a putut da seama chiar și numai din primele reacții manifestate de guvernele Angliei, Franței și S.U.A. după actul naționalizării de către Egipt a Canalului de Suez. O dată cu darea publicității a declarației de la Londra, cu măsurile de presiune și șantaj îndreptate împotriva Egiptului și cu unele știri care au transpirat din partea unor cercuri politice apusene, scopurile conferinței convocate la 16 august la Londra au devenit și mai clare. Cele trei puteri apusene încearcă să obțină pe calea unei așa-zise „conferințe internaționale" legalizarea unor măsuri de presiune, „de forță", care ar urma să silească Egiptul să renunțe la actul legitim al naționalizării Canalului de Suez și astfel canalul să fie redat administrației care l-a exploatat și s-a îmbogățit de pe urma lui timp de aproape 100 de ani. Forma de exploatare ar urma poate să poarte un alt nume, din care să nu lipsească cuvîntul „internațional". Veniturile, care ar fi și ele „internaționale", desigur că ar urma să ia tot vechiul drum, drumul buzunarelor monopoliștilor ce au fost detronați prin actul naționalizării Canalului de Suez.

Ca să fie sigure de reușita planurilor lor, puterile apusene și-au luat toate măsurile de siguranță, începînd cu invitarea pe sprînceană a participanților la conferință și terminînd cu procedura pe care vor s-o folosească pentru luarea hotărîrilor.

Lăsînd la o parte faptul important că la convocarea conferinței n-a fost consultată Uniunea Sovietică, principală semnatară a convenției din 1888, dar la Londra n-au fost convocate nici măcar toate țările semnatare ale convenției din 1888 sau succesoarele acestor țări. Astfel, n-au fost invitate țările succesoare de drept ale Austro-Ungariei, care sînt Austria, Cehoslovacia, Iugoslavia și Ungaria. In ce privește Germania, n-a fost invitată decît o parte a ei, R.F. Germană. State arabe direct interesate în problema canalului, ca Arabia Saudită, Iordania, Irak, Liban, Libia, Maroc, Siria, Sudan, Yemen, de asemenea n-au fost invitate. Nu mai vorbim de state maritime, care folosesc pe scară largă canalul, cum sînt Republica Populară Chineză, Polonia, Bulgaria, Romînia, Birmania, Finlanda, pe care guvernele celor trei puteri apusene de asemenea n-au găsit cu cale să le invite. In acest fel, organizatorii conferinței speră să scape de neplăceri în obținerea acordului majorității pentru planurile lor.

Ca să fie mai liniștiți, după cum declarau unele cercuri autorizate din capitala Franței, „la conferință se vor lua hotărîri cu majoritatea simplă de voturi și cu orice număr de participanți", iar „puterile invitate vor garanta aducerea lor la îndeplinire". Simplă și sigură socoteală! Nu? Simplă, dar greșită, spunem noi, care în aceste zile am avut prilejul să cunoaștem nu numai enervarea și zarva stîrnită de puterile apusene, ci și părerea opiniei publice mondiale, părerea unor guverne și state al căror cuvînt are azi puternică autoritate pe arena politică mondială.

Opinia publică mondială a reacționat în aceste zile deosebit de nefavorabil față de acțiunile arbitrare comise de cele trei puteri apusene față de Egipt. Lumea se întreabă, pe bună dreptate, de cînd anumite state își pot permite să nesocotească drepturile legitime ale altor state și să organizeze luarea de hotărîri dinainte plănuite? Cu atît mai firească este această întrebare, cu cît cele trei puteri apusene vor să ocolească forul care are azi în lume menirea să rezolve chestiunile internaționale litigioase, Organizația Națiunilor Unite. Acest for, după cum se știe, a adoptat în decembrie 1952 o rezoluție specială cu privire la dreptul popoarelor de a dispune în mod liber de bogățiile și resursele lor naturale. Mai mult, prin această hotărîre, Adunarea Generală O.N.U. cere statelor să se abțină de la acțiuni care încalcă drepturile suverane ale statelor în această privință.

De aceea, nu-i de mirare că numărul țărilor care nu sînt de acord cu încercările de legalizare a acțiunilor de presiune asupra Egiptului ale celor trei puteri apusene este considerabil. Printre aceste țări, invitate sau neinvitate la conferința de la Londra, se numără nu numai India, Indonezia, Iugoslavia, Grecia, Uniunea Sovietică, R.P.Chineză și celelalte țări de democrație populară, ci chiar și țări care fac parte din alianța militară de la Bagdad, cum sînt Iranul și Irakul.

Desigur însă că cea mai puternică impresie au creat-o în întreaga lume nota de răspuns și declarația guvernului sovietic la invitația pe care a primit-o de a participa la conferința de la 16 august. Este și firesc. Uniunea Sovietică se bucură azi de un uriaș prestigiu în rîndurile popoarelor lumii. Nici de data aceasta, Uniunea Sovietică n-a dezmințit așteptările popoarelor. Ea și-a ridicat din nou glasul în apărarea independenței și drepturilor legitime ale statelor asupra cărora se abat încercările de subjugare din partea imperialismului. Intreaga lume a salutat luarea de poziție a Uniunii Sovietice în apărarea drepturilor legitime ale Egiptului.

Considerînd naționalizarea Canalului de Suez de către Egipt ca o acțiune pe deplin legală, conform drepturilor sale de stat suveran, Uniunea Sovietică apreciază ca absolut inadmisibile măsurile luate în prezent de guvernele englez și francez și le consideră ca o sfidare adusă cauzei păcii. Guvernul sovietic socotește că este mai potrivit ca discutarea problemelor legate de asigurarea libertății navigației pe canalele maritime și pe strîmtorile de importanță internațională să se facă în cadrul O.N.U. In ceea ce-l privește, guvernul sovietic, deși va participa la conferință, nu se simte obligat față de principiile expuse de cele trei puteri în declarația de la Londra. De altfel, în declarația făcută, guvernul sovietic consideră că nici prin componența participanților, nici prin caracterul și scopurile sale, conferința de la Londra nu poate fi cîtuși de puțin privită ca o conferință internațională, cu dreptul de a lua vreo hotărîre în privința Canalului de Suez.

Puncte de vedere asemănătoare au exprimat și alte state, printre care și Iugoslavia și Republica Populară Romînă.

Ca și celelalte țări care sprijină cauza dreaptă a Egiptului, țara noastră consideră că motivele pe baza cărora guvernele apusene au convocat conferința de la Londra sînt neîntemeiate. Și țara noastră consideră că Egiptul a înfăptuit un act legal și că garanțiile pe care guvernul egiptean le-a dat în legătură cu asigurarea navigației pe canal sînt suficiente.

In ce privește guvernul egiptean, acesta a anunțat că nu va participa la conferința de la Londra, deoarece consideră că această conferință nu are cu adevărat un caracter internațional și nu poate asigura rezolvarea problemei Canalului de Suez. Egiptul propune convocarea unei conferințe la care să participe toate statele ale căror vase trec prin canal, conferință care să ducă la un acord privind asigurarea navigației pe canal. Guvernul Greciei a anunțat de asemenea că nu va participa la conferința de la Londra.

Nu putem încheia fără a arăta puternica solidaritate a statelor arabe în sprijinul cauzei drepte a Egiptului. Această solidaritate, care se bucură de simpatia întregii lumi iubitoare de pace, va constitui desigur un obstacol puternic în calea planurilor imperialiste, planuri pe care guvernele apusene vor încerca să le legalizeze la conferința de la Londra.

Dacă puterile occidentale vor încerca să nu țină seama de opinia țărilor lumii, faptul acesta, pe lîngă că nu va servi lărgirii destinderii internaționale și cauzei asigurării păcii în lume, va reprezenta o ingerență autoritară a organizației mondiale care are menirea să asigure pacea și înțelegerea între popoare, Organizația Națiunilor Unite.

„New York Times": Problema Ciprului „se îndreaptă către o explozie"

NEW YORK 11 (Agerpres). — Ziarul „New York Times" publică un articol în care subliniază că problema Ciprului „se îndreaptă către o explozie" care ar putea avea consecințe dezastruoase pentru puterile occidentale. Ziarul scrie că problema Ciprului va fi examinată de O.N.U. și, în cazul cînd cererea Greciei împotriva Angliei nu va fi soluționată în favoarea Greciei, „aceasta ar putea duce la prăbușirea actualului guvern grec, încă prooccidental, și la instaurarea unui regim de stînga neutralist. ...Aceasta ar însemna sfîrșitul alianței balcanice, deja dormitînde, și poate chiar defecțiunea Greciei din alianța nord-atlantică, ceea ce ar distruge flancul ei sudic și ar da un nou avînt sentimentelor neutraliste care pot zădărnici toate alianțele occidentale".

„New York Times" arată că „date fiind aceste pericole, este imperios necesar pentru puterile occidentale să depună eforturi pentru soluționarea grabnică a acestei probleme". Ziarul își exprimă părerea că soluționarea problemei Ciprului nu este posibilă decît prin acordarea către ciprioți a dreptului la autodeterminare. „Acordarea de către britanici a autoguvernării și a autodeterminării trebuie să rămînă baza oricărui compromis realizabil" — scrie ziarul.

*

NICOSIA 11 (Agerpres). — Autoritățile britanice din Cipru au refuzat corespondentului agenției grecești „Atena", Sporides, reînnoirea permisului său de ședere în Cipru, încunoștiințîndu-l că trebuie să părăsească insula. Un purtător de cuvînt oficial a declarat că de cîtva timp autoritățile britanice nu mai eliberează permise de ședere în Cipru ziariștilor greci.

Actualități din Republica Cehoslovacă

Festivalurile populare de la Strajnice

...Iulie 1945. In pitorescul orășel Strajnice din sudul Moraviei se desfășurau mari festivaluri populare în memoria celor căzuți în lupta împotriva fascismului.

De atunci aceste festivaluri au rămas în tradiția poporului cehoslovac. In fiecare an în luna iulie străzile și parcurile orașului Strajnice cunosc frămîntarea și entuziasmul unor mari manifestații culturale. La aceste manifestații își dau concursul cele mai bune echipe artistice de folclor din satele și comunele Republicii Cehoslovace.

In acest an programul festivalurilor a fost deosebit de bogat. El a început cu defilarea pe străzile orașului a echipelor artistice participante la manifestație. Imbrăcați în frumoase și variate costume populare au trecut prin fața publicului sute de bărbați și femei membri ai echipelor artistice de folclor din Trencin, Budejovice, Ushti, Bratislava, Kosice și din alte regiuni ale țării. Festivalurile au continuat apoi cu programele artistice compuse din jocuri și dansuri populare care au fost prezentate timp de 2 zile pe cele 3 stadioane din marele parc al orașului și pe scenele improvizate în piețe.

In zilele festivalurilor cu greu și-ar fi putut face loc cineva pe străzile și în piețele arhipline ale orașului. Pentru a putea participa la festivități au sosit la Strajnice oaspeți din cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Programele artistice au fost vizionate de peste 100.000 persoane.

Fotografiile de mai jos redau cîteva aspecte de la aceste festivaluri.

Unul din cele mai apreciate programe artistice a fost cel prezentat de ansamblul de folclor din Strajnice. De altfel acest ansamblu a și fost premiat în cadrul festivităților pentru măestria cu care membrii lui au executat diferitele numere din program.

Iată-l în fotografie pe Jan Miza, unul dintre soliștii ansamblului care, acompaniat de violonistul Slavek Valarev, interpretează un cîntec popular din regiune.

Dansurile populare sînt considerate pe drept cuvînt comori ale folclorului cehoslovac. Ele aduc oamenilor cehoslovaci din zilele noastre ceva din felul de a gîndi și de a trăi, ceva din viața spirituală, bucuriile și durerile strămoșilor lor.

In această fotografie poate fi văzută o scenă din dansul popular slovac „Verbunk" în interpretarea ansamblului artistic din Olsava. Prin repertoriul său bogat, prin arta cu care membrii săi execută diferitele dansuri populare, acest ansamblu și-a cucerit admirația constantă a publicului și de multe ori primele locuri la concursurile formațiilor folcloristice de amatori.

La festivalurile de la Strajnice și-au dat concursul și o serie de ansambluri artistice de amatori din R. P. Polonă, R. P. Ungară și R. P. Bulgaria. Iată în fotografie pe membrii ansamblului maghiar executînd un ceardaș. Acest dans a impresionat publicul atît prin varietatea mișcărilor lui, cît și prin armonioasa îmbinare a lor.

Bucuria vieții fericite pe care o trăiesc astăzi copiii cehoslovaci este reflectată deosebit de expresiv în acest dans pe care îl execută o echipă de pionieri din regiunea Trencin. In școlile din această regiune, ca și din celelalte regiuni ale țării, activitatea cultural-artistică ocupă un loc foarte important în preocupările pionierilor.

Foto: B. NAUZA *de la ziarul „Zemledelske Noviny" din Praga.*

D. T. Șepilov conduce delegația sovietică la conferința de la Londra

MOSCOVA 11 (Agerpres) — TASS transmite: Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a numit Delegația Sovietică la conferința de la Londra în problema Canalului de Suez: D. T. Șepilov (conducătorul delegației), V. S. Semionov, G. T. Zaițev.

*

DELHI 11 (Agerpres). — Biroul Indian de Informații anunță că delegația indiană la conferința de la Londra în problema Canalului de Suez este condusă de V. K. Krishna Menon, ministru fără portofoliu.

Președintele Nasser și-a amînat vizita în Uniunea Sovietică

CAIRO 11 (Agerpres). — TASS transmite: Agenția M.E.N. anunță că, avînd în vedere situația care s-a creat, președintele Egiptului, Gamal Abdel Nasser, și-a amînat pentru un timp vizita în Uniunea Sovietică.

Reducere de prețuri în unele orașe din R. P. Chineză

PEKIN 11 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarele chineze anunță că la începutul lunii august a.c., în orașele Nancean, Țzindecijen, Hefe și în orașele din provincia Liaonin a fost efectuată o reducere a prețurilor cu amănuntul la o serie de mărfuri de larg consum, printre care confecții, produse alimentare și medicamente.

Reducerea prețurilor, subliniază ziarele chineze, a fost posibilă datorită introducerii în producție a unor metode înaintate de muncă și a reducerii cheltuielilor de întreținere a aparatului administrativ.

Arestați pentru că s-au pronunțat împotriva războiului din Algeria

PARIS 11 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanite" relatează că în ultima vreme poliția franceză a operat un număr de arestări în rîndurile cetățenilor „acuzați" de... a se fi pronunțat în favoarea încetării războiului din Algeria. Astfel — subliniază ziarul — „de cîteva săptămîni, sute de cetățeni au fost anchetați sau inculpați, reproșîndu-li-se opiniile lor favorabile încetării focului în Algeria și demobilizării tinerilor chemați sub arme. In cîteva săptămîni, 63 de persoane au fost aruncate pentru această „vină" în carcerele militare".

Ziarul relatează despre larga mișcare populară care a luat naștere în toată țara și în cadrul căreia populația a cerut cu indignare punerea imediată în libertate a celor arestați în mod samavolnic. „Astăzi, 47 de cetățeni francezi se mai găsesc încă în închisoare. Printre ei se găsește și Claude Gerard, ziaristă catolică, eroină a mișcării de rezistență. 21 de alte persoane se găsesc închise la Fresnes, alte cîteva la Maus, Rennes, etc".

In cîteva rînduri

● *Primul ministru al Regatului Ne[pal], Tanka Prasad Acharya, răspun[zînd] invitației ce i-a fost adresată d[e] premierul chinez Ciu En-lai, va viz[i]ta R. P. Chineză la sfîrșitul lunii se[p]tembrie. (China Nouă).*

● *Frederic Joliot-Curie, a fost nu[mit] profesor la catedra de fizică r[a]dioactivă și nucleară de la Univers[i]tatea din Paris. Acest post fusese o[cupat] de defuncta sa soție Irene Jo[]liot-Curie. (Agerpres).*

● *La 10 august a fost inaugura[tă] a doua regiune autonomă a minorit[ă]ților naționale din R.D. Vietnam — regiunea autonomă din Vietnamul d[e] nord. (China Nouă).*

● *Guvernul venezuelian a anunț[at] descoperirea unui complot îndrept[at] împotriva președintelui Marcos Pere[z] Jimenez. Au fost arestate 18 perso[a]ne. (Agerpres).*

● *La 10 august a plecat în Sir[ia] S. V. Kaftanov, prim locțiitor al mi[]nistrului Culturii al U.R.S.S. (TASS)*

DOCUMENTAR

SUEZUL

Canalul de Suez este unul dintre cele mai importante și mai umblate drumuri comerciale din lume. Situat la nord-estul Egiptului, acolo unde o fîșie îngustă de pămînt unește peninsula Sinai cu regiunea Nilului, Canalul de Suez este considerat ca o frontieră geografică convențională între cele două continente — Asia și Africa.

Canalul de Suez are o uriașă importanță economică și strategică. El constituie cel mai scurt drum de la Oceanul Atlantic și Marea Mediterană către Oceanul Indian și partea apuseană a Oceanului Pacific. Canalul are o lungime de 173 km, o lățime de 120—150 m și o adîncime variind între 12—13 metri. Pe traseul canalului nu sînt ecluze. Porturile cele mai însemnate de pe canal sînt Port-Said, la intrarea din Marea Mediterană și Suezul, la ieșirea canalului în golful Suez.

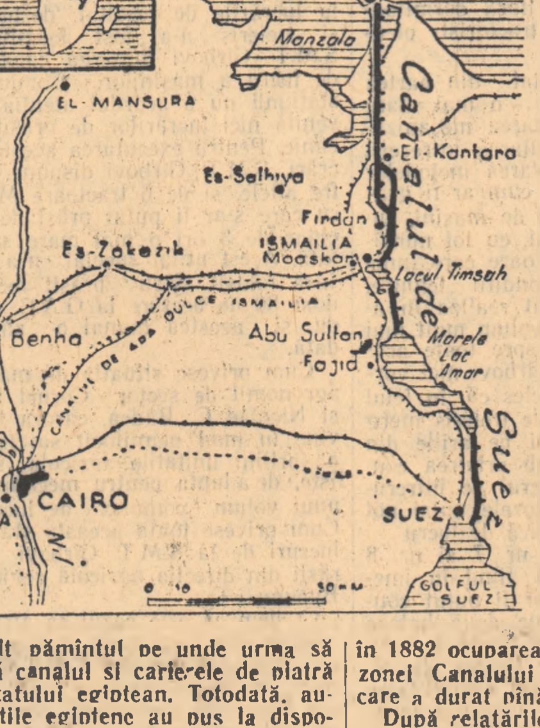
Cifra transporturilor efectuate de vasele ce trec prin canal este impresionantă și ea a crescut an de an: în 1935 — 32 milioane tone, în 1951 — 80 milioane tone, iar în 1955 — 107,5 milioane tone. In 1955, prin canal au trecut peste 14.500 de vase aparținînd la 48 de țări. De remarcat că în ultimii ani a crescut cifra transporturilor efectuate de vasele țărilor din lagărul socialismului care și-au intensificat mult legăturile comerciale cu o serie din țările Asiei.

Durata navigației, pentru vasele care, pornind din porturile atlantice ale țărilor Europei, se îndreaptă prin Suez către India, China, Coreea și Japonia, în comparație cu drumul care ocolește întreaga Africă, se reduce cu aproape jumătate. Pentru vasele țărilor cu ieșire la Marea Neagră și Marea Mediterană (U.R.S.S., Romînia, Bulgaria, Egipt, Siria, Turcia și altele), care fac drumul spre Extremul Orient și Asia de Sud-est, durata navigației se reduce cu aproape 70 la sută.

Ceea ce este foarte important este faptul că prin Suez se transportă 90 la sută din petrolul importat de Europa occidentală. Spre Canalul de Suez converg principalele căi petrolifere ale Orientului Mijlociu și Orientului Apropiat. De altfel, se poate spune fără a greși că în ultimii ani Suezul s-a transformat într-o uriașă „conductă" de petrol ce leagă bogatele regiuni petrolifere din această parte a lumii cu țările europene consumatoare de petrol. Anul trecut, de exemplu, peste 72 la sută din tonajul vaselor care au trecut prin canal l-a constituit tonajul vaselor petrolifere.

Ideea de a lega Marea Mediterană cu Marea Roșie s-a ivit de foarte multă vreme. Incă din antichitate în Egipt s-au făcut încercări de a se lega cele două mări. Pe vremea faraonului Nechao, acum mai bine de 2.000 de ani, s-a construit un canal navigabil ce lega Nilul cu Marea Roșie și care era folosit pentru comerțul destul de dezvoltat dintre Egipt și Orient. Dar în anul 776 al erei noastre, acest canal a fost astupat din ordinul unuia dintre cuceritorii Egiptului. Și Napoleon a făcut, în timpul campaniei sale împotriva Egiptului (1798—1799), o încercare de a lega Mediterana cu Marea Roșie. Incercarea lui Napoleon a fost reluată mai tîrziu, în 1859, de capitaliștii francezi, după ce în prealabil Egiptului i s-a impus un acord înrobitor de concesionare a construcției. Acest acord prevedea organizarea unei societăți alcătuite din capitaliști din diferite țări căreia avea să i se încredințeze exploatarea canalului pe termen de 99 de ani din ziua deschiderii canalului (1869—1968).

Construirea canalului a început în 1859 și a durat zece ani. Ea a fost realizată sub patronajul societății pe acțiuni „Compania Generală a Canalului de Suez", înființată de inginerul francez și consul general la Alexandria — F. Lesseps. Compania a obținut de la conducătorul de atunci al Egiptului — Said Pașa — concesiunea construcției în baza căreia i se punea la dispoziție în mod gratuit pămîntul pe unde urma să treacă canalul și carierele de piatră ale statului egiptean. Totodată, autoritățile egiptene au pus la dispoziție gratuit 80 la sută din mîna de lucru. Așadar, Canalul de Suez a fost construit pe teritoriul Egiptului cu resursele materiale ale Egiptului și cu brațele poporului egiptean. Zeci de mii de felahi egipteni mînați spre istmul de Suez din toate colțurile Egiptului au săpat canalul fără a primi nici un fel de plată pentru munca lor de ocnă. Trupurile a 120.000 de țărani morți din cauza muncii istovitoare, a mizeriei, bolilor și bătăilor au rămas să îngrașe pămîntul pe unde trece azi Canalul de Suez. Era aceasta încă un tribut greu, tributul de sînge, plătit de poporul egiptean.

Canalul a fost deschis pentru navigație la 17 noiembrie 1869.

Curînd după deschiderea canalului, a început între Anglia și Franța o luptă aprigă pentru asigurarea dominației în regiunea Canalului de Suez. In 1875, primul ministru al Angliei, speculînd greutățile financiare ale Egiptului, a cumpărat partea de acțiuni ale canalului ce aparținea Egiptului. Acapararea acestor acțiuni a permis Angliei să-și asigure controlul asupra „Companiei Generale a Canalului de Suez". După acapararea acțiunilor egiptene, a urmat în 1882 ocuparea de către englezi a zonei Canalului de Suez, ocupație care a durat pînă în anul acesta.

După relatările agențiilor de presă străine, numărul cel mai mare de acțiuni ale „Companiei Generale a Canalului de Suez" sînt deținute de guvernul englez. In ordine vin capitaliștii francezi. In 1948, au devenit acționari ai canalului și S.U.A., care au cumpărat acțiunile Vaticanului. Și atunci, nu ne mirăm de ce tocmai guvernele Angliei, Franței și S.U.A. sînt atît de nemulțumite și enervate de faptul că guvernul egiptean a hotărît naționalizarea Canalului de Suez.

Acționarii canalului, monopoliștii străini, au folosit societatea Canalului de Suez nu numai în scopul îmbogățirii de pe urma veniturilor realizate din exploatarea acestei importante căi de navigație, ci și pentru a se amesteca în treburile interne ale Egiptului și în general ale țărilor arabe. Compania era cea care de cele mai multe ori hotăra singură și după bunul ei plac în diversele probleme ridicate de faptul că Suezul trecea pe teritoriul Egiptului. De altfel, și felul cum era repartizată conducerea companiei grăiește elocvent despre acest lucru. Din totalul de 32 de directori ce formau consiliul de conducere, doar 5 erau egipteni.

„Compania Generală a Canalului de Suez" a jefuit fără milă Egiptul. Din veniturile aduse de canal doar o mică parte revenea Egiptului (din 100 milioane de dolari venit anual, Egiptul primea mai puțin de 3 milioane).

Situației anormale în care era pus adevăratul stăpîn al Canalului de Suez i s-a pus capăt la 26 iulie, cînd guvernul egiptean a hotărît naționalizarea Canalului de Suez. Acest act legitim, care reda în proprietatea poporului egiptean canalul pe care el l-a construit și pentru care și-a vărsat sîngele, este privit cu simpatie de toate popoarele iubitoare de pace. Forțele iubitoare de pace din lume își ridică azi unanim glasul lor puternic în apărarea drepturilor Egiptului și împotriva încercărilor de presiune și șantaj pe care le întreprind monopoliștii și guvernele apusene pentru revenirea la vechea situație în ce privește Suezul.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

O frumoasă victorie a baschetului romînesc

Echipa de baschet a R.P.R. a cucerit „Cupa Eliberării" în urma victoriei obținute în cadrul turneului internațional organizat la Cairo. La această competiție au luat parte echipele Siriei, Libanului, Egiptului, Greciei, Poloniei și Romîniei. Ultimul meci a fost jucat sîmbă[tă] seara între echipele R.P. Polone [și] R.P.R. Rezultatul final a fost [de] 74—64. Clasamentul definitiv [al] turneului este următorul: R. [P.] Romînă, R. P. Polonă, Greci[a], Egipt, Liban, Siria.

Campionatele republicane de atletism

Campionatele republicane individuale de atletism se vor desfășura în Capitală pe Stadionul Republicii în zilele de 17, 18 și 19 august. La această ediție a campionatelor vor avea drept de participare numai maeștri ai sportulu[i], sportivi de categoria întîia și [o] serie de tinere elemente care a[u] obținut în ultimul timp performa[n]țe apropiate de norma categori[ei] întîia.

PE SCURT

● 30.000 spectatori au asistat la meciul internațional de fotbal dintre echipele reprezentative ale R. P. F. Iugoslavia și R. P. Chineze care s-a jucat la Belgrad. Gazdele au învins cu scorul de 4—0.

● Intre 18—23 august echipa noastră reprezentativă de polo, care a învins de curînd echipa Angliei va lua parte la turneul internațional de la Budapesta. Vor participa la acest turneu echipele Ungariei, Iugoslaviei, Italiei și R. F. Germane.

● Echipa sovietică de fotbal Lokomotiv Moscova jucînd în orașul Winnipeg (Canada) cu selecționata regiunii Manitoba a obținut victoria cu categoricul scor de 10—0. După terminarea jocului primarul orașului Winnipeg a oferit o recepție în cinstea fotbaliș[ti]lor sovietici și a toastat pentru î[n]tărirea continuă a legăturilor spo[r]tive și culturale dintre Uniun[ea] Sovietică și Canada. Al doilea me[ci] s-a jucat la Vancoover, victori[a] revenind echipei Lokomotiv cu sc[o]rul de 5—2.

● Intre 18 și 22 august se v[or] desfășura în Capitală ultimele pr[o]be atletice din cadrul Spartachiad[ei] de vară a tineretului. La aceste[a] regiunea București va fi reprezen[]tată prin 10 atleți și 10 atlete. C[ei] mai mulți concurenți vor fi din O[l]tenița (4) după care urmează Giu[r]giu și Domnești cu cîte 3 conc[u]renți, Călărași și Turnu Măgure[le] cu cîte 2 concurenți și Titu, Urz[i]ceni, Lehliu, Roșiori, Zimnicea [și] Răcari cu cîte 1 concurent.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții, Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin",